

1. Ainevaldkond „Võõrkeeled“

1.1. Valdkonna pädevus

Valdkonna pädevus on suutlikkus mõista ja tõlgendada võõrkeeles esitatut, suhelda eesmärgipäraselt nii kõnes kui ka kirjas, järgides vastavaid kultuuritavasid; mõista ja väärtustada erinevaid kultuure, oma ning teiste kultuuride sarnasusi ja erinevusi.

Põhikooli lõpuks õpilane:

- 1) omandab keeleoskuse tasemel, mis võimaldab autentses teiskeelses keskkonnas iseseisvalt toimida;
- 2) on võimeline osalema erinevates võõrkeelsetes projektides, jätkama õpinguid emakeelest erinevas keeles ning on konkurentsivõimeline tulevases tööelus;
- 3) tunneb erinevaid keeli kõnelevaid rahvaid ja nende kultuure;
- 4) mõistab oma ning teiste kultuuride sarnasusi ja erinevusi ning väärtustab neid;
- 5) omandab edasiseks õppimiseks vajalikud oskused, mis tõstavad enesekindlust võõrkeelte õppimisel ja võõrkeeltes suhtlemisel.

1.2. Ainevaldkonna õppeained

Ainevaldkonda kuuluvad A-võõrkeel ja B-võõrkeel. A-võõrkeelena õpitakse inglise keelt. B-võõrkeelena õpitakse vene keelt.

A-võõrkeele õppimist alustatakse I kooliastmes ja B-võõrkeele õppimist II kooliastmes.

Võõrkeelte nädalatundide jaotumine kooliastmeti.

I kooliaste

A-võõrkeel - 5 nädalatundi

II kooliaste

A-võõrkeel - 10 nädalatundi

B-võõrkeel - 5 nädalatundi

III kooliaste

A-võõrkeel - 9 nädalatundi

B-võõrkeel - 9 nädalatundi

1.3. Ainevaldkonna kirjeldus

Võõrkeeled avardavad inimese tunnetusvõimalusi ning suutlikkust mõista ja väärtustada mitmekultuurilist maailma, arendavad erinevate keeleliste ja mittekeeleliste vahenditega süsteemset mõtlemist ning eneseväljendusvõimalusi. Võõrkeeled arendavad kultuuriteadlikku suhtlusvõimet, andes teadmisi eri maade ja erinevaid keeli kõnelevate rahvaste kohta. Ainevaldkonda kuuluvate võõrkeelte õppe kirjeldus on üles ehitatud, lähtudes keeleoskustasemete kirjeldustest Euroopa keeleõppe raamdokumendis (edaspidi *raamdokument*). Kõigi võõrkeelte õpitulemusi on raamdokumendile toetudes kirjeldatud ühtsetel alustel. Õpitulemused erinevates osaoskustes esitatakse keeleoskustasemete tabelis punktis 2.7. Raamdokumendi ja Euroopa keelemapi põhimõtete rakendamine õppes võimaldab motiveerida õpilasi õppima võõrkeeli, arvestada õppija ealist ning individuaalset eripära, suunata erineva edasijõudmisega õpilasi seadma endale jõukohaseid õpieesmärke ning anda õpilastele objektiivset tagasisidet saavutatud kohta. Kõik see toetab õpimotivatsiooni püsivust ning iseseisva õppija kujunemist.

Nüüdisaegne keeleõpe on allutatud kommunikatiivsetele vajadustele, lähtutakse õppijast ja tema suhtluseesmärkidest. Keeleõppes on oluline eelkõige keele kasutamise oskus, mitte pelgalt keele struktuuri tundmine. Keeleline korrektsus kujuneb õppijal pikaajalise töö tulemusena. Suhtluspädevust kujundatakse keele nelja osaoskuse arendamise kaudu: kuulamine, lugemine, rääkimine ja kirjutamine, mistõttu ka õpitulemused on esitatud osaoskuste kaupa. Neid osaoskusi õpetatakse integreeritult.

Keeleõpe on võimeline rikastada mõtlemist, arendada oskust end täpselt väljendada, luua tekste ning nendest aru saada. Nendes valdkondades toetub võõrkeeleõpetus emakeeleõpetusele ja vastupidi.

Suhtluspädevuse kõrval arendatakse õppijas oskust võrrelda oma ja võõra kultuuri sarnasusi ning erinevusi, mõista ja väärtustada teiste kultuuride ja keelte eripära, olla salliv ning vältida eelarvamuslikku suhtumist võõrapärasesse. Teiste kultuuride tundmine aitab teadlikumalt tajuda oma keele ja kultuuri spetsiifikat.

Võõrkeeleõpe nõuab avatud ning paindlikku metoodilist käsitust, mis võimaldab õpet kohandada õppija vajaduste järgi.

Õppijakeskse võõrkeeleõppe tähtsamad põhimõtted on:

- 1) õppija aktiivne osalus õppes, tema teadlik ja loov võõrkeele kasutamine ning õpistrateegiate kujundamine;
- 2) keeleõppes kasutatava materjali sisu vastavus õppija huvidele;
- 3) erinevate aktiivõppevormide (sh paaris- ja rühmatöö) kasutamine;
- 4) õpetaja rolli muutumine teadmiste vahendajast õpilase koostööpartneriks ja nõustajaks teadmiste omandamise protsessis;
- 5) õppematerjalide avatus, nende kohandamine ja täiendamine lähtuvalt õppija eesmärkidest ning vajadustest.

Kuna võõrkeel on eelkõige vahend teabe hankimiseks ja selle edastamiseks suhtluses, siis on keeleõppe keskmes teemavaldkonnad, mille kaudu ja mille piires kujundatakse suhtluspädevust. Need on kõigile võõrkeeltele ühtsed; erinevused teemavaldkondade käsitlemisel tulenevad õppe kestusest ja tundide arvust.

Võõrkeelte integratsioon teiste õppeainetega ning õppimist toetava õpikeskkonna loomine aitavad suhtluspädevuse omandamise kõrval arendada ka maailmapilti, enesehinnangut ning väärtuskäitumist.

1.4. Üldpädevuste kujundamine ainevaldkonna õppeainetes

Pädevustes eristatakse järgmisi omavahel seotud komponente: teadmised, oskused, väärtushinnangud ja käitumine. Nimetatud nelja komponendi õpetamisel on kandev roll õpetajal, kelle väärtushinnangud ja enesekehtestamisoskus loovad sobiliku õpikeskkonna ning mõjutavad õpilaste väärtushinnanguid ja käitumist.

Võõrkeelte valdkonda kuuluvate õppeainete õppe-eesmärkides ja õpitulemustes sisalduvad keelepädevus, kultuuridevaheline pädevus (väärtushinnangud, käitumine) ja õpioskused.

Võõrkeeli õpetades kujundatakse kõiki üldpädevusi (väärtuspädevust, sotsiaalset pädevust, enesemääratluspädevust, õpipädevust, suhtluspädevust, matemaatikapädevust, ettevõtlikkuspädevust) seotud eesmärkide, käsitletavate teemade ning erinevate õpimeetodite ja -tegevuste kaudu.

Väärtuspädevust toetatakse õpitavaid keeli kõnelevate maade kultuuride tundmaõppimise kaudu. Õpitakse mõistma ja aktsepteerima erinevaid väärtussüsteeme, mis lähtuvad kultuurilisest eripärasest.

Sotsiaalne pädevus annab võimaluse ennast ka võõrkeeltes edukalt teostada.

Erinevates igapäevastes suhtlussituatsioonides toimetulekuks on lisaks sobivate keelendite valikule vaja teada õpitavat võõrkeelt kõnelevate maade kultuuritausta ja sellest tulenevaid käitumisreegleid ning ühiskonnas kehtivaid tavasid. Seetõttu on sotsiaalne pädevus tihedalt seotud väärtuspädevusega. Sotsiaalse pädevuse kujundamisele aitab kaasa erinevate õpitöövormide kasutamine (nt rühmatöö, projektõpe) ning aktiivne osavõtt õpitava keelega seotud kultuuriprogrammidest.

Enesemääratluspädevus areneb võõrkeeleõppes kasutatavate teemade kaudu. Iseendaga ja inimsuhetega seonduvat saab võõrkeeletunnis käsitleda arutluste, rollimängude ning muude õpitegevuste kaudu, mis aitavad õpilastel jõuda iseenda sügavama mõistmiseni. Oma tugevate ja nõrkade külgede hindamine on tihedalt seotud õpipädevuse arenguga.

Õpipädevust kujundatakse pidevalt erinevaid õpistrateegiaid rakendades (nt teabe otsimine võõrkeelsetest allikatest, sõnaraamatu kasutamine). Olulisel kohal on eneserefleksioon ning õpitud teadmiste ja oskuste analüüsimine (nt Euroopa keelemapi põhimõtetest lähtuvalt). Suhtluspädevus on võõrkeeleõppe keskne pädevus. Võõrkeeleõpetuse eesmärgid lähtuvad otseselt suhtluspädevuse komponentidest ning nende sisust. Hea eneseväljendus-, teksti mõistmise ja tekstiloome oskus on eduka suhtlemise eelduseks võõrkeeltes.

Matemaatikapädevusega on võõrkeeleõppel kõige väiksem kokkupuude, kuid see on olemas, sest suhtluspädevuse raames tuleb osata võõrkeeles arvutada (nt sisseoste tehes), samuti saab teemade raames käsitleda matemaatikapädevuse vajalikkust erinevates elu- ja tegevusvaldkondades. Ettevõtlikkuspädevus kaasneb eelkõige enesekindluse ja julgusega, mida annab inimesele

võõrkeeleoskus. Toimetulek võõrkeelses keskkonnas avardab õppija võimalusi viia ellu oma ideid ja eesmärged ning loob eeldused koostööks teiste sama võõrkeelt valdavate ea- ja mõttekaaslastega.

1.5. Lõiming

1.5.1. Lõiming teiste valdkonnapädevuste ja ainevaldkondadega

Võõrkeelte ainekavad arvestavad teadmisi, mida õpilane saab õpitava keele maa ja kultuuri kohta teiste ainevaldkondade kaudu. Võõrkeeleõppes kasutatavad materjalid täiendavad teadmisi, mida õpilane omandab teistes õppeainetes, andes õpilasele keelelised vahendid erinevate valdkondadega seonduvate teemade käsitlemiseks.

Võõrkeelteoskus võimaldab muu hulgas õppijale ligipääsu lisateabeallikatele (teatmeteosed, võõrkeelne kirjandus, internet jt), toetades sel moel materjali otsimist mõne teise õppeaine jaoks.

Võõrkeelte omandamisel on suureks toeks koostöös teiste ainevaldkondadega keeleoskuse integreeritud õppematerjalide kasutamine lõimitud aine- ja keeleõppe raames (LAK-õpe, keelekümbus).

Võõrkeelte valdkonnal on kõige otsesem seos keele ja kirjandusega, kuna võõrkeeleõppes rakendatakse väga palju emakeeles omandatud ja kantakse seda üle teise kultuurikonteksti. Võõrkeelte ja eesti keele kui teise keele ainekavad haakuvad ennekõike ajaloo ja ühiskonnaõpetuse, geograafia, loodusõpetuse, bioloogia, tehnoloogia, inimeseõpetuse, muusika ning kunstiõpetuse teemadega. Kunstipädevusega puututakse kokku eri maade kultuurisaavutusi tundma õppides ning teemade (nt „Riigid ja nende kultuur“, „Vaba aeg“) ja vahetute kunstielamuste kaudu (kino, teater, kontserdid, muusika, näitused, muuseumid jmt). Tehnoloogiapädevus areneb arvutit kasutades. Arvuti on võõrkeeltes nii erinevate tööde tegemise kui ka suhtlus- ja info otsimise vahend. Loodusteaduslik pädevus teostub erinevate teemavaldkondade ja nendes kasutatavate alustekstide kaudu.

1.5.2. Läbivad teemad

Võõrkeelte valdkonna ained kajastavad erinevates kooliastmetes õpieesmärged ja teemasid, mis toetavad õpilase algatusvõimet, mõtteaktiivsust ning läbivate teemade omandamist, kasutades selleks sobivaid võõrkeelseid (autentseid) alustekste ning erinevaid pädevusi arendavaid töömeetodeid.

Eelkõige on läbivad teemad seotud järgmiste teemavaldkondadega:

- 1) „Õppimine ja töö“ - elukestev õpe ja karjääri planeerimine;
- 2) „Kodukoht Eesti“ - keskkond ja jätkusuutlik areng;
- 3) „Kodukoht Eesti“, „Riigid ja nende kultuur“ - kultuuriline identiteet;
- 4) „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“, „Riigid ja nende kultuur“, „Vaba aeg“ - teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon;
- 5) „Mina ja teised“, „Kodu ja lähiümbrus“, „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“ - tervis ja ohutus;
- 6) „Mina ja teised“, „Kodu ja lähiümbrus“, „Kodukoht Eesti“, „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“, „Riigid ja nende kultuur“, „Vaba aeg“ - väärtused ja kõlblus.

2. A-võõrkeel

2.1. Üldalused

2.1.1. Õppe- ja kasvatuseesmärgid

Põhikooli A-võõrkeele õpetusega taotletakse, et õpilane:

- 1) saavutab iseseisva keelekasutaja taseme, mis võimaldab selles keeles igapäevastes situatsioonides suhelda ning lugeda ja mõista eakohaseid võõrkeelseid originaaltekste;
- 2) huvitub võõrkeelte õppimisest ja nende kaudu silmaringi laiendamisest;
- 3) omandab oskuse märgata ja väärtustada erinevate kultuuride eripära;
- 4) omandab oskuse edaspidi õppida võõrkeeli ning pidevalt täiendada oma keeleoskust;

- 5) huvitub õpitavat keelt kõnelevatest maadest ja nende kultuurist;
- 6) oskab kasutada eakohaseid võõrkeelseid teatmeallikaid (nt teatmeteosed, sõnaraamatud, internet), et leida vajalikku infot ka teistes valdkondades ja õppeainetes.

2.1.2. Õppeaine kirjeldus

A-võõrkeel on enamikule õpilastest esimene kokkupuude teise keele ja kultuuriga, mistõttu üks A-võõrkeele õppe olulisemaid ülesandeid on äratada õpilastes huvi teiste keelte ja kultuuride vastu ning tekitada võõrkeele õppeks motivatsiooni.

Võõrkeele kui suhtlusvahendi omandamine on pikaajalist pingutust nõudev tegevus, mis eeldab õppija aktiivset osalust.

A-võõrkeele õppimisel saadud õpioskused on aluseks järgmiste võõrkeelte omandamisel. Õppija keeleoskuse arengut toetab ka lõimitud aine- ja keeleõpe.

Õpetuses lähtutakse kommunikatiivse õpetuse põhimõtetest. Rõhk on interaktiivsel õppimisel ja õpitava keele kasutamisel.

Kommunikatiivne keeleoskus (suhtluspädevus) hõlmab kolme komponenti: keelelist, sotsiolingvistilist ja pragmaatilist.

Keeleteadmised ei ole eesmärk omaette, vaid vahend parema keeleoskuse omandamiseks. Keele struktuuri õpitakse kontekstis, järk-järgult jõutakse grammatikareeglite teadliku omandamise juurde.

Sotsiolingvistilise pädevuse kaudu areneb õppija keelekasutuse olukohasus (viisakusreeglid, keeleregister jm).

Pragmaatilise pädevuse kaudu areneb õppija võime mõista ja luua tekste.

Suhtluspädevust arendatakse keeleliste toimingute (kuulamine, lugemine, rääkimine, kirjutamine) kaudu.

Keeleõppe telje moodustavad teemavaldkonnad, mille kaudu ja piires kujundatakse suhtluspädevust. Põhikoolis on teemade käsitlemisel lähtepunktiks „Mina ja minu lähiümbrus“. Kõigis kooliastmetes ja klassides käsitletakse teemasid kõigist teemavaldkondadest, kuid rõhuasetused ja maht on erinevad. Teemade käsitlemisel lähtutakse vastava kooliastme õpilaste kogemustest, huvidest ja vajadustest.

Keeletunnis suheldakse peamiselt õpitavas võõrkeeles. Emakeelt võib kasutada vajaduse korral selgituste andmiseks.

Oluline on ka õpioskuste arendamine, sealhulgas oskus seada endale õpieesmärke ja analüüsida oma õpitulemusi, kasutades nt Euroopa keelemappi või õpimappi.

Kõigis kooliastmetes on oluline osa paaris- ja rühmatöö. Õpilasi suunatakse üha enam tegema eakohast iseseisvat tööd (lugema, infot hankima, projektides osalema jne).

Õppetegevusi kavandades lähtutakse didaktilistest põhiprintsiipidest (lähemalt kaugemale, tuntult tundmatule, lihtsalt keerulisele, konkreetsele abstraktsele) ning keelekasutuse vajadustest (alustades sagedamini kasutatavatest sõnadest ja vormidest).

Võõrkeeleõppes on kesksel kohal tegevused, mis nõuavad keele eesmärgistatud kasutamist ning lõimivad erinevaid keeleoskuse aspekte.

Õpitava võõrkeelega tihedama kontakti loomiseks, suhtluspädevuse ja kultuuriteadlikkuse arendamiseks ergutatakse õpilasi kasutama õpitavat keelt ka väljaspool keeletundi. Selleks sobivad erinevad ülesanded: iseseisev lugemine, teabe otsimine eri allikatest, projektitööd, kus õpilased töötavad õpetaja juhendamisel koos, kasutades kõiki osaoskusi. Õpilaste motiveerimiseks on soovitatav aidata neil leida kirjasõpru, korraldada õppereise ja õpilasvahetust ning kutsuda keeletundi õpitavat keelt emakeelena kõnelejaid.

Kõigis kooliastmetes on oluline õppijat motiveerida ning kujundada temas positiivset hoiakut keeleõppesse. Eduelamuse saavutamiseks luuakse tundides positiivne õhkkond ja väärtustatakse õppija iga edusammu.

Õppimist toetab kujundav hindamine, igal õppeperioodil antakse õppijale tagasisidet kas sõnalise hinnangu või hinde vormis. Tunnustatakse ka tulemuse saavutamiseks tehtud jõupingutusi. Vigu käsitletakse normaalse keeleõppe osana, nende analüüsimine soodustab õpitava mõistmist ning võimaldab õpilasel oma keelekasutust korrigeerida.

Õpetaja hinnangute kõrval kasutatakse õppes enesehindamist ja kaaslaste antud hinnanguid, võttes vajaduse korral abiks nt Euroopa keelemapi.

2.2. 2. klass

2.2.1. Õpitulemused

Suuline eelkursus.

- 1) Omandab umbes 100 inglisekeelse sõna;
- 2) oskab õpitud sõnavara tähthaaval veerimine;
- 3) omandab numbrid 1-10ni;
- 4) mõistab lihtsamaid viisakusväljendeid ja korraldusi.

2.2.2. Õppesisu ja –tegevused

SÕNAVARA. Umbes 100 inglisekeelse sõna omandamine : apple, ant, blue, banana, ball, book, brown, boy, bear, bus, black, bird, computer, cake, cat, car, chair, chocolate, coat, desk, dog, double-decker, doll, England, elephant, Estonia, forest, flag, fox, flower, fish, garden, grey, green, girl, grass, hippo, house, horse, hat, ice cream, Indian, island, jeans, jacket, juice, kettle, kitten, kite, lamp, lion, lamb, leaf, mug, monkey, mouse, mouth, nut, notebook, nest, nose, orange, owl, penguin, pen, pencil case, pink, palm tree, squirrel, rose, rabbit, red, rain, ship, student, shoe, sock, snake, sheep, shelf, tree, train, teacher, teddy bear, umbrella, vase, van, violet, violin, window, swallow, white, wolf, box, yellow, zebra.

INGLISE KEELE TÄHESTIK. Õpitud sõnavara tähthaaval veerimine.

NUMBRID. Numbrite loendamine 1- st 10-ni.

TERVITUSED. Inglise keeles „Tere!“ ja „Head päeva!“.

VIISAKUSVÄLJENDID. Inglise keeles „Palun!“ ja „Täna!“.

KORRALDUSED. Korraldused ja tööjuhised: „Listen and point!“ , „Listen and repeat!“ , „Play and say!“ , Listen and sing!“ , „Look and repeat!“ , „Look and listen!“ , „Spell!“ , „Spell the names!“ , „Listen and sing!“ , „Start!“ , „Finish!“.

KUULAMISÜLESANDED. Inglisekeelsed lastelaulud tähestiku, numbrite ja sõnavara omandamiseks.

MÄNGUD. Mäng ja aktiivõppemeetodid keeletegevuses. Aktiivõpe ja uus meedia (Interneti võimaluste kasutamine keeleõppes).

2.3. 3. klass

2.3.1. Õpitulemused

- 1) Saab aru lihtsatest igapäevastest väljenditest ja lühikestest lausetest;
- 2) kasutab õpitud väljendeid ja lühilauseid oma vajaduste väljendamiseks ning oma lähiümbruse (pere, kodu, kooli) kirjeldamiseks;
- 3) reageerib adekvaatselt väga lihtsatele küsimustele ja korraldustele;
- 4) on omandanud esmased teadmised õpitava keele maast ja kultuurist;
- 5) suhtub positiivselt võõrkeele õppimisesse;
- 6) kasutab esmaseid õpioskusi (kordamist, seostamist) võõrkeele õppimiseks;
- 7) oskab õpetaja juhendamisel töötada nii paaris kui ka rühmas.

2.3.2. Õppesisu ja –tegevused

KÄSITLETAVAD TEEMAD KOOS SEONDUVA SÕNAVARAGA: „Hello! (Estonia, Britain, America, Finland), „Family“(Perekond), „Numbers“(Numbrid), „School“(Kool), „Colours“(Värvid), „Time“(Aeg), „After school“(Pärast kooli), „Body“(Keha), „Days“(Nädalapäevad), „Home“(Kodu), „Town“(Linn), „Seasons“(Aastaajad), „Shopping“(Ostlemas).

LAUSEÕPETUS. Tähestik (tähtaaval veerimine); suur ja väike täht nimedes; lihtlause; korraldused (käskiv kõne); enam kasutatavad rinnastavad sidesõnad (and, but).

TEGUSÕNA. Lihtolevik (Present Simple-be/have). Tegusõna ainsuse 3.põhivormi moodustamine.; Kestev olevik (Present Continuous).

NIMISÕNA. Lihtnimisõnad. Üldnimed. Pärinimed, Ainsus ja reeglipärase mitmus; omastav kääne (märkimaks kuuluvust mõnele elusolendile); umbmäärane (a/an)- ja määrav artikkel (the)+loendatav nimisõna.

OMADUSSÕNA. Üldlevinud omadussõnad (good, big, red).

ASESÕNA. Isikulised asesõnad; omastavad asesõnad.

EESSÕNA. Enam kasutatavad eessõnad koha- ja ajamäärustes (in, on, at, to).

ARVSÕNA. Põhiarvud 1–20; telefoninumbrid.

MÄÄRSÕNA Levinumad aja- ja kohamäärsõnad (now, here); hulga- ja määramäärsõnad (many, much).

Kuulamise ning inglise keeles rääkimisega seotud õpiülesanded: adapteeritud ja õpiotstarbelised tekstid (nt lühidialoogid ja -monoloogid), salmid (sh rütmisalmid) ja laulud. Improvisatsiooniülesanded: õpitud väljendite ja lühilause analoogia põhjal kasutamine. Suuliselt juba õpitu kasutamine lugemisel ja kirjutamisel. Õpitu kinnistamine selle süstemaatilise kordamise ja eelnenud materjaliga seostamise teel. Inglise keelt kõnelevate maade ja nendele maadele iseloomulike kultuuritavade, nt rahvuspühade, rahvusliku sümbolika jms tutvustamine audio-visuaalsete õppevahendite kaasabil (nt filmilõigud, muusikavideod).

Osaoskuste arendamiseks: teatud sõnale või fraasile reageerimine (nt käetõstmine, püstitõstmine, esemele või pildile osutamine); loetelus sobimatu sõna äratundmine; pildi täiendamine kuuldu põhjal; tähelepanelikku kuulamist nõudvad mängud (nt Bingo); laulude ja luuletuste kuulamine ning nende põhjal ülesande täitmine (nt ridade järjestamine, riimuvate sõnade leidmine); häälega lugemine; dialoogide, laulude ja luuletuste esitamine; rääkimine pildi alusel; ära kirja tegemine ja mudeli järgi kirjutamine, jne.

2.4. 4. klass

2.4.1. Õpitulemused

- 1) saab õpitud temaatika piires aru lausetest ja sageli kasutatavatest väljenditest;
- 2) mõistab olulist õpitud temaatika piirides;
- 3) kirjutab lühikesi tekste õpitud temaatika piires;
- 4) tuleb toime teda puudutavates igapäevastes suhtlusolukordades võõrkeelt emakeelena kõnelejaga;
- 5) teadvustab eakohaselt õpitava maa ja oma maa kultuuri sarnasusi ja erinevusi ning oskab neid arvestada;
- 6) rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja -strateegiaid;
- 7) töötab õpetaja täpsustavate juhiste järgi iseseisvalt, paaris ja rühmas;
- 8) seab endale õpieesmärke ning hindab koostöös kaaslaste ja õpetajaga oma saavutusi.

2.4.2. Õppesisu ja –tegevused

- 1) lauseõpetus: õigekiri õpitud sõnavara piires; sõnajärg jaatavas, eitavas, küsivas lauses; suur ja väike algustäht (kuud, nädalapäevad, keeled, riigid); kirjavahemärgid (punkt, koma, küsi- ja hüüumärk, ülakoma); rinnastavad sidesõnad (*too, or*); alistavad sidesõnad (*when, because*);
- 2) tegusõna: põhi- ja abitegusõnad; modaaltegusõna *can*; isikuline tegumood; *Present Simple, Past Simple*;
- 3) nimisõna: ebareeglipärase mitmus (*man/men, tooth/teeth*); umbmäärane ja määrav artikkel; artikli puudumine; enam kasutatavad väljendid artiklitega ja ilma (*go home, have a headache, go to the theatre*);
- 4) omadussõna: omadussõnade võrdlusastmed; omadussõnade võrdlemine (*as...as, more... than*);
- 5) asesõna: isikulised asesõnad;

- 6) eessõna: aja-, koha- ja viisimäärustes esinevad eessõnad; enam kasutatavad eessõnalised väljendid (*next to, on top of, into, in the middle*);
- 7) arvsõna: põhi- ja järgarvud; kuupäevad, aastaarvud;
- 8) määrsõna: sagedusmäärsõnad (liitega *-ly*); järjestavad määrsõnad; ebareeglipärased määrsõnad (*fast*); viisimäärsõnad; hulga- ja määramäärsõnad (*a little, a few*);
- 9) sõnatuletus: arvsõna tuletusliited (*-teen, -ty*); nimisõna tuletusliited (*-er, -or*); määrsõna tuletusliide *-ly*.

2.5. 5. klass

2.5.1. Õpitulemused

- 1) saab õpitud temaatika piires aru lausetest ja sageli kasutatavatest väljenditest;
- 2) mõistab olulist õpitud temaatika piirides;
- 3) kirjutab lühikesi tekste õpitud temaatika piires;
- 4) tuleb toime teda puudutavates igapäevastes suhtlusolukordades õpitavat keelt emakeelena kõnelejaga;
- 5) teadvustab eakohaselt õpitava maa ja oma maa kultuuri sarnasusi ja erinevusi ning oskab neid arvestada;
- 6) rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja -strateegiaid;
- 7) töötab õpetaja juhendamisel iseseisvalt, paaris ja rühmas;
- 8) seab endale õpieesmärged ning hindab koostöös kaaslaste ja õpetajaga oma saavutusi.

2.5.2. Õppesisu ja -tegevused

I kooliastmes alustatud alateemad jätkuvad osaoskuste arengu põhjal. Neile lisanduvad järgmised alateemad:

Mina ja teised. Iseloom, välimus, enesetunne ja tervis, viisakas käitumine.

Kodu ja lähiümbrus. Igapäevased kodused tööd ja tegemised.

Kodukoht Eesti. Eesti asukoha määramine, naaberriigid; Eesti sümbolika ja tähtpäevad; Eesti loodus, ilm ja aastaajad, käitumine ja tegevused looduses eri aastaegadel; loomad, linnud, taimed.

Riigid ja nende kultuur. Õpitavat keelt kõnelevate riikide asukoht, pealinn, sümbolika, tähtpäevad ja kombed.

Igapäevaelu. Õppimine ja töö. Kodused toimingud, söögikorrad, hügieeniharjumused; turvaline liikumine, tee küsimine ja juhatamine; kool ja klass, koolipäev, õppeained; ametid.

Vaba aeg. Tegevused vabal ajal

Keeteadmised:

- 1) lauseõpetus: õigekiri õpitud sõnavara piires; sõnajärg jaatavas, eitavas, küsivas lauses, lühivastused;
- 2) tegusõna: põhi- ja abitegusõnad; modaaltegusõnad (*can, must, may*); isikuline tegumood (*Present Simple, Past Simple, Present Continuous*); enam kasutatavad reegli- ja ebareeglipärased tegusõnad; *going-to* tulevik;
- 3) nimisõna: reeglipärane ja ebareeglipärane mitmus (*man/men, tooth/teeth*); omastav kääne
- 4) omadussõna: omadussõnade võrdlusastmed; omadussõnade võrdlemine (*as...as, more... than*);
- 5) asesõna: isikulised asesõnad; omastavad asesõnad; siduvad asesõnad (*that, who*); omastavate asesõnade absoluutvormid (*mine, yours*); umbmäärased asesõnad ja nende liitvormid (*some/any/no*);
- 6) eessõnad: aja-, koha- ja viisimäärustes esinevad eessõnad;
- 7) arvsõnad: põhi- ja järgarvud; lihtmurrud (pool, veerand); kuupäevad, aastaarvud;

- 8) määrsõnad: levinumad aja- ja kohamäärsõnad (*now, here*); sagedusmäärsõnad (*always, never, ever, sometimes, again, once, twice, three times*); järjestavad määrsõnad (*first, next, then, finally, before, after, later, so*); määrsõnad liitega *-ly* (*quickly, suddenly*) hulga- ja määramäärsõnad (*many, much*); hulga- ja määramäärsõnad (*a little, a few*);
- 9) sõnatuletus: liitsõnad, arvsõna tuletusliited *-teen* ja *-ty*;

Õppetegevused

II kooliastmes julgustab õpetaja õpilast võõrkeeles suhtlema, suurendades suulise suhtluse kõrval järk-järgult kirjalike tööde mahtu.

Kuulamis- ja rääkimisoskuse kõrval muutuvad tähtsaks ka lugemis- ja kirjutamisioskus, sh õigekirjaoskuse ja loovuse süstemaatiline arendamine. Jätkub põhisõnavara kiire laiendamine, õpilasi juhatakse iseseisvalt lugema. Oluline on arendada teksti mõistmise oskust. Suulist suhtlemisoskust arendatakse erineva sisuga rühmatöödega, sh mängude ja rollimängudega. Kirjutamisel on oluline tekstiloomeskuse arendamine. Teemasid käsitledes pööratakse erinevate osaoskuste kaudu tähelepanu teiste kultuuride tundmaõppimisele ning kõrvutamisele oma kultuuriga. Õpilasi harjutatakse kasutama sõnaraamatuid. Osaoskuste arendamiseks sobivad näiteks:

- 1) eri liiki eakohaste tekstide kuulamine ja lugemine;
- 2) adapteeritud eakohaste tekstide iseseisev lugemine;
- 3) ülesande täitmine kuuldu ja loetu põhjal (nt tabeli täitmine, joonise täiendamine);
- 4) eri liiki etteütused;
- 5) mudelkirjutamine (nt sõnumid, postkaardid, lühikesed kirjad);
- 6) järjestusülesanded (nt sõnad lauseteks, laused/lõigud tekstiks);
- 7) eakohased projektitööd;
- 8) lühiettekanded (nt projektitööde kokkuvõtted, huvialade tutvustamine);
- 9) rollimängud;
- 10) õppesõnastike kasutamine;

2.6. 6. klass

2.6.1. Õpitulemused

- 1) saab õpitud temaatika piires aru lausetest ja sageli kasutatavatest väljenditest;
- 2) mõistab olulist õpitud temaatika piirides;
- 3) kirjutab lühikesi tekste õpitud temaatika piires;
- 4) tuleb toime teda puudutavates igapäevastes suhtlusolukordades õpitavat keelt emakeelena kõnelejaga;
- 5) teadvustab eakohaselt õpitava maa ja oma maa kultuuri sarnasusi ja erinevusi ning oskab neid arvestada;
- 6) rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja -strateegiaid;
- 7) töötab õpetaja juhendamisel iseseisvalt, paaris ja rühmas;
- 8) seab endale õpieesmärged ning hindab koostöös kaaslaste ja õpetajaga oma saavutusi;

2.6.2. Õppesisu ja -tegevused

I kooliastmes alustatud alateemad jätkuvad osaoskuste arengu põhjal. Neile lisanduvad järgmised alateemad:

Mina ja teised. Suhted sõpradega ja lähikondsetega, ühised tegevused, viisakusväljendid ja –normid.

Kodu ja lähiümbrus. Kodu ja koduümbrus, pereliikmete ja lähisugulaste iseloomustus, ametid, tegevusalad, huvid; pereliikmete kodused tööd ja tegevused.

Kodukoht Eesti. Eesti ja naaberriikide asukoha määramine, pealinnad, põhiline sümboolika ja tähtpäevad; Euroopa Liit ja sinna kuuluvad Euroopa riigid, keeled, rahvad; elu maal ja linnas.

Riigid ja nende kultuur. Õpitavat keelt kõnelevate riikide mõned tuntumad sündmused, saavutused ning nendega seotud nimed ajaloo- ja kultuurivaldkonnast; eakohased aktuaalsed ühiskondlikud teemad; õpitavat keelt kõnelevate riikide tuntuimad vaatamisväärsused; eksootilised loomad, nende välimus ja elustiil.

Igapäevaelu. Õppimine ja töö. Kodused toimingud, ametid, liiklus ja liiklusvahendid
Vaba aeg. Huvid, erinevad vaba aja veetmise viisid.

Keeleteadmised:

- 1) lauseõpetus: rindlaused; kaudne kõne (saatelause olevikus); suur ja väike algustäht (kuud, nädalapäevad, keeled, riigid); kirjavahemärgid (punkt, koma, küsi- ja hüüumärk, ülakoma); rinnastavad sidesõnad (*too, or*); alistavad sidesõnad (*when, because*);
- 2) tegusõna: põhi- ja abitegusõnad; modaaltegusõnad (*can, must, may*); isikuline tegumood (*Present Simple, Past Simple, Future Simple, Present Continuous, Past Continuous, Present Perfect*); kaudne kõne (saatelause olevikus); enam kasutatavad reegli- ja ebareeglipärased tegusõnad;
- 3) nimisõna: aluse ja öeldise ühildumine; umbmäärane ja määrav artikkel+loendamatu nimisõna; artikli puudumine; enam kasutatavad väljendid artiklitega ja ilma (*go home, have a headache, go to the theatre*);
- 4) omadussõna: omadussõnade võrdlusastmed; omadussõnade võrdlemine (*as...as, more... than*); *so/such*+omadussõna;
- 5) asesõna: isikulised asesõnad; omastavad asesõnad, siduvad asesõnad (*that, who*); enesekohased asesõnad; omastavate asesõnade absoluutvormid (*mine, yours*); umbmäärased asesõnad ja nende liitvormid (*some/any/no*);
- 6) eessõnad: aja-, koha- ja viisimäärustes esinevad eessõnad; enam kasutatavad eessõnalised väljendid (*next to, in the middle*);
- 7) arvsõnad: põhi- ja järgarvud; lihtmurrud (pool, veerand); kuupäevad, aastaarvud;
- 8) määrsõnad: määrsõnade moodustamine; sagedusmäärsõnad (liitega *-ly*); järjestavad määrsõnad; ebareeglipärased määrsõnad (*fast*); viisimäärsõnad;
- 9) sõnatuletus: nimisõna tuletusliited *-er* ja *-or*, määrsõna tuletusliide *-ly*;

Õppetegevused

II kooliastmes julgustab õpetaja õpilast võõrkeeles suhtlema, suurendades suulise suhtluse kõrval järk-järgult kirjalike tööde mahtu.

Kuulamis- ja rääkimisoskuse kõrval muutuvad tähtsaks ka lugemis- ja kirjutamisoskus, sh õigekirjaoskuse ja loovuse süstemaatiline arendamine. Jätkub põhisõnavara kiire laiendamine, õpilasi juhatakse iseseisvalt lugema. Oluline on arendada teksti mõistmise oskust. Suulist suhtlemisoskust arendatakse erineva sisuga rühmatöödega, sh mängude ja rollimängudega. Kirjutamisel on oluline tekstiloomeskuse arendamine. Teemasid käsitledes pööratakse erinevate osaoskuste kaudu tähelepanu teiste kultuuride tundmaõppimisele ning kõrvutamisele oma kultuuriga. Õpilasi harjutatakse kasutama sõnaraamatuid. Osaoskuste arendamiseks sobivad näiteks:

- 1) eri liiki eakohaste tekstide kuulamine ja lugemine;
- 2) adapteeritud eakohaste tekstide iseseisev lugemine;
- 3) ülesande täitmine kuuldu ja loetu põhjal (nt tabeli täitmine, joonise täiendamine);
- 4) eri liiki etteütlused;
- 5) mudelkirjutamine (nt sõnumid, postkaardid, lühikesed kirjad);
- 6) järjestusülesanded (nt sõnad lauseteks, laused/lõigud tekstiks);
- 7) eakohased projektitööd;
- 8) lühiettekanded (nt projektitööde kokkuvõtted, huvialade tutvustamine);
- 9) rollimängud;
- 10) õppesõnastike kasutamine.

2.6.3. Keeleoskuse hea tase 6. klassi lõpus:

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
Inglise keel	A2.2	A2.2	A2.2	A2.2

Osaoskuste õpitulemused esitatakse punktis 4.

2.7. 7. klass

2.7.1. Õpitulemused

- 1) mõistab endale tuttavatel teemal kõike olulist;
- 2) oskab kirjeldada kogemusi, sündmusi, unistusi ja eesmärke ning lühidalt põhjendada ja selgitada oma seisukohti ning plaane;
- 3) oskab koostada lihtsat teksti tuttavatel teemal;
- 4) saab õpitavat keelt emakeelena kõnelevate inimestega igapäevases suhtlemises enamasti hakkama, tuginedes õpitava keele maa kultuuritavadele;
- 5) tunneb huvi õpitavat keelt kõnelevate maade kultuurielu vastu, loeb võõrkeelset eakohast kirjandust, vaatab filme ja telesaateid ning kuulab raadiosaateid;
- 6) kasutab võõrkeelseid teatmeallikaid (nt tõlkesõnaraamatut, internetti) vajaliku info otsimiseks ka teistes valdkondades ja õppeainetes;
- 7) töötab iseseisvalt, paaris ja rühmas;
- 8) hindab õpetaja abiga oma tugevaid ja nõrku külgi seatud eesmärkide järgi ning kohandab oma õpistrateegiaid.

2.7.2. Õppesisu ja -tegevused

I ja II kooliastmes alustatud alateemad jätkuvad osaoskuste arengu põhjal. Neile lisanduvad järgmised alateemad:

Mina ja teised. Inimestevahelised suhted, viisakusreeglid, koostöö ja teistega arvestamine; inimeste kirjeldamine ja iseloomustamine.

Kodu ja lähiümbrus. Kodukoha vaatamisväärsused ja nende tutvustamine; perekondlikud sündmused ja tähtpäevad.

Kodukoht Eesti. Eesti ja naaberriikide asukoha määratlemine, sümbolika; Eesti loodus ja loomad, geograafia, ajalugu, vaatamisväärsused ja looduskaitse.

Riigid ja nende kultuur. Õpitava keele kultuuriruumi kuuluvad riigid ja nende lühiiseloomustus (ajalugu, asukoht, kliima, loodus ja loomad, geograafia, pealinn, tähtsamad sündmused, tähtpäevad, traditsioonid, harjumused, eripärad, sealsed inimesed/rahvad jne); multikultuursus.

Igapäevaelu. Õppimine ja töö. Kool ja klass, koolipäev, tunniplaan ja õppeained; suhtlemine teeninduses; tervislik eluviis ja toitumine; turvalisus; õpioskused ja harjumused, töökohad, ametid ja nende kirjeldus.

Vaba aeg. Vaba aja veetmise võimalused; kultuuriline mitmekesisus; kirjandus ja kunst; meediavahendid.

Keeleteadmised:

- 1) lauseõpetus: sõnajärg jaatavas, küsivas ja eitavas lauses; lühivastused; põimlauseid; fraaside ja lausete ühendamine; kaudne kõne (saatelause olevikus ja minevikus); kirjavahemärgid (jutumärgid); kokku- ja lahkukirjutamise põhijuhud; sõnade poolitamise põhireeglid (liitsõnad); alistavad sidesõnad (*however, though*).
- 2) tegusõna: enam kasutatavad reegli- ja ebareeglipärased tegusõnad; isikuline tegumood (*Present Simple, Past Simple, Future Simple, Present Continuous, Past Continuous, Present Perfect, Past Perfect*); umbisikuline tegumood (*Present Simple, Past Simple*);
- 3) nimisõna: erandlik mitmus; loendatavad ja loendamatud nimisõnad, ainsuslikud ja mitmuslikud nimisõnad; umbmäärane ja määrav artikkel, artikli puudumine, artikli kasutamine isikunimedega ja geograafiliste nimedega;
- 4) omadussõna: erineva sõnalõpuga omadussõnad (*bored, borig*); omadussõnade võrdlusastmed;
- 5) asesõna: isikulised asesõnad; omastavad asesõnad, siduvad asesõnad (*that, who*); enesekohased asesõnad; omastavate asesõnade absoluutvormid (*mine, yours*); umbmäärased asesõnad ja nende liitvormid (*some/any/no*); umbmäärased asesõnad (*either, neither*); umbisikulised asesõnad (*it, there*);

6) eessõna: ajamäärustes kasutatavad eessõnad *at, after, before, between, in, on, for, until/till, since, from...to/till, by, past*; kohamäärustes esinevad eessõnad *in, at, on, up, under, above, behind, in front of, between, to, into, towards, up to, over, from, out of, off, down, through, opposite, round, next to/beside*; viisimäärustes esinevad eessõnad *by, on, in, with, without*; enamkasutatavad eessõnalised väljendid *look at, wait for, take part in* jt;

7) arvsõna: kuupäevad, aastaarvud, kümnendmurrud;

8) sõnatuletus: liitsõnad; enam kasutatavad ees- (*re-, un-*) ja järelliited (*-ness, -ion, -ous*) nimi-, omadus-, tegusõnade moodustamiseks;

Õppetegevused

III kooliastmes arendatakse kõiki osaoskusi võrdselt. Olulisel kohal on sõnavara avardamine ja kinnistamine ning iseseisvate tööharjumuste väljakujundamine. Tunnis suheldakse peamiselt õpitavas võõrkeeles. Õpilast suunatakse õpitavat keelt aktiivselt kasutama nii tunnis kui ka väljaspool tundi. Õpilane õpib lisaks harjumuspärasele tööle õppevahenditega lugema lühemaid adapteerimata ilukirjandus-, teabe-, tarbe- ja meediatekste. Kirjutamisoskuse arendamiseks kasutatakse erinevat liiki loovtöid. Tähelepanu pööratakse loovuse arendamisele nii suulises kui ka kirjalikus väljendusoskuses. Õpilased hakkavad lähenema keeleõppele analüüsivalt, õppides kõrvutama eri keelte sarnasusi ja erinevusi ning märkama enda ja teiste keelekasutusviiguid.

Õpitakse mõistma kultuurierinevusi, neid teadvustama ning nendega arvestama. Õpilane õpib väärtustama mõtteviiside mitmekesisust, avaldama arvamust ning nägema ja arvestama erinevaid seisukohti.

Selleks sobivad näiteks:

- 1) eri liiki eakohaste tekstide kuulamine ja lugemine, sh iseseisv lugemine;
- 2) meedia- ja autentsete audiovisuaalsete materjalide kasutamine (nt ajaleheartiklid, uudised, filmid);
- 3) loovtööd (nt luuletused, lühikirjand, isiklikud kirjad, teadaanded, kuulutused, lühiülevaated);
- 4) lühireferaadid ja lihtsam uurimistöö;
- 5) projektitööd;
- 6) suulised ettekanded (nt projektitööde ja iseseisva lugemise kokkuvõtted);
- 7) rolli- ja suhtlusmängud;
- 8) info otsimine erinevatest võõrkeelsetest teatmeallikatest (nt tõlkesõnaraamat, internet).

2.8. 8. klass

2.8.1. Õpitulemused

- 1) mõistab endale tuttavalt teemal kõike olulist;
- 2) oskab kirjeldada kogemusi, sündmusi, unistusi ja eesmärke ning lühidalt põhjendada ja selgitada oma seisukohti ning plaane;
- 3) oskab koostada lihtsat teksti tuttavalt teemal;
- 4) saab õpitavat keelt emakeelena kõnelevate inimestega igapäevases suhtlemises enamasti hakkama, tuginedes õpitava keele maa kultuuritavadele;
- 5) tunneb huvi õpitavat keelt kõnelevate maade kultuurielu vastu, loeb võõrkeelset eakohast kirjandust, vaatab filme ja telesaateid ning kuulab raadiosaateid;
- 6) kasutab võõrkeelseid teatmeallikaid (nt tõlkesõnaraamatut, internetti) vajaliku info otsimiseks ka teistes valdkondades ja õppeainetes;
- 7) töötab iseseisvalt, paaris ja rühmas;
- 8) hindab õpetaja abiga oma tugevaid ja nõrku külgi seatud eesmärkide järgi ning kohandab oma õpistrateegiaid.

2.8.2. Õppesisu ja -tegevused

I ja II kooliastmes alustatud alateemad jätkuvad osaoskuste arengu põhjal. Neile lisanduvad järgmised alateemad:

Mina ja teised. Võimed, tugevused ja nõrkused; inimestevahelised suhted, viisakusreeglid; koostöö ja teistega arvestamine; inimeste kirjeldamine ja iseloomustamine ning võrdlemine iseendaga.

Kodu ja lähiümbrus. Perekondlikud sündmused ja tähtpäevad.

Kodukoht Eesti. Elu linnas ja maal; Eesti loodus ja looduskaitse; keskkonnahoidlik ja- säästlik käitumine; Tallinna ajalugu ja vaatamisväärsused.

Riigid ja nende kultuur. Õpitava keele kultuuriruumi kuuluvad riigid ja nende lühiiseloostus (ajalugu, asukoht, geograafia, kliima, loodus, traditsioonid, harjumused, eripärad, uskumused, sealsed inimesed/rahvad, tähtsamad linnad ning seal olevad vaatamisväärsused jne); mitmekultuurilisus ja tolerantus.

Igapäevaelu. Õppimine ja töö. Tervislik eluviis ja toitumine; suhtlemine teeninduses; turvalisus; liiklus, tee juhatamine ja küsimine; õpioskused ja harjumused, koolikohustus Eestis ja õpitavat keelt kõnelevas riigis; oma võimete arendamine ja tulevikuplaanid.

Vaba aeg. Kultuuriline mitmekesisus; kirjandus, kunst, sport; meediavahendid; erinevad vaba aja veetmise võimalused.

Keeleteadmised:

- 1) lauseõpetus: sõnajärg jaatavas, küsivas ja eitavas lauses; lühivastused; aja- ja sagedusmäärsõnade ning viisi- ja kohamääruste asetus lauses; põimlaused; fraaside ja lausete ühendamine; tingimuslaused (I-II tüüp); kaudne kõne (saatelause minevikus- küsimused, korraldused, palved); kokku- ja lahkukirjutamise põhijuhud; kirjavahemärgid (jutumärgid); sõnade poolitamise põhireeglid (liitsõnad); alistavad sidesõnad (*however, though*);
- 2) tegusõna: harvemini esinevad ebareeglipärased tegusõnad (*grind, sew, ...*); isikuline tegumood (*Present Simple, Past Simple, Future Simple, Present Continuous, Past Continuous, Present Perfect, Past Perfect*); umbisikuline tegumood (*Present Simple, Past Simple*); modaaltigusõnad (*have to, ought, should, would*); tarind *to*+infinitiiv, *ing*-vorm;
- 3) nimisõna: omastav kääne; umbmäärane ja määrav artikkel, artikli puudumine, artikli kasutamine isikunimedega ja geograafiliste nimedega; loendatavad ja loendamatud nimisõnad;
- 4) omadussõna: nimisõnadest omadussõnalise väljendi moodustamine; erineva sõnalõpuga omadussõnad (*bored, boring*);
- 5) asesõna: umbmäärased asesõnad (*either, neither*); umbisikulised asesõnad (*it, there*);
- 6) eessõnad: ajamäärustes kasutatavad eessõnad *at, after, before, between, in, on, for, until/till, since, from...to/till, by, past*; kohamäärustes esinevad eessõnad *in, at, on, up, under, above, behind, in front of, between, to, into, towards, up to, over, from, out of, off, down, through, opposite, round, next to/beside*; viisimäärustes esinevad eessõnad *by, on, in, with, without*; enamkasutatavad eessõnalised väljendid *look at, wait for, take part in* jt;
- 7) arvsõna: protsent, kümnendmurrud, aastaarvud;
- 8) määrsõna: määrsõnade liigid ja võrdlemine; määrsõna koht lauses;
- 9) sõnatuletus: liitsõnad; enam kasutatavad ees- (*re-, un-*) ja järelliited (*-ness, -ion, -ous*) nimi-, omadus-, tegusõnade moodustamiseks;

Õppetegevused

III kooliastmes arendatakse kõiki osaoskusi võrdselt. Olulisel kohal on sõnavara avardamine ja kinnistamine ning iseseisvate tööharjumuste väljakujundamine. Tunnis suheldakse peaaesjalikult õpitavas võõrkeeles. Õpilast suunatakse õpitavat keelt aktiivselt kasutama nii tunnis kui ka väljaspool tundi. Õpilane õpib lisaks harjumuspärasele tööle õppevahenditega lugema lühemaid adapteerimata ilukirjandus-, teabe-, tarbe- ja meediatekste. Kirjutamisoskuse arendamiseks kasutatakse erinevat liiki loovtöid. Tähelepanu pööratakse loovuse arendamisele nii suulises kui ka kirjalikus väljendusoskuses. Õpilased hakkavad lähenema keeleõppele analüüsivalt, õppides kõrvutama eri keelte sarnasusi ja erinevusi ning märkama enda ja teiste keelekasutusvigu.

Õpitakse mõistma kultuurierinevusi, neid teadvustama ning nendega arvestama. Õpilane õpib väärtustama mõtteviiside mitmekesisust, avaldama arvamust ning nägema ja arvestama erinevaid seisukohti.

Selleks sobivad näiteks:

- 1) eri liiki eakohaste tekstide kuulamine ja lugemine, sh iseseisev lugemine;
- 2) meedia- ja autentsete audiovisuaalsete materjalide kasutamine (nt ajaleheartiklid, uudised, filmid);

- 3) loovtööd (nt luuletused, lühikirjand, isiklikud kirjad, teadaanded, kuulutused, lühiülevaated);
- 4) lühireferaadid ja lihtsam uurimistöid;
- 5) projektitööd;
- 6) suulised ettekanded (nt projektitööde ja iseseisva lugemise kokkuvõtted);
- 7) rolli- ja suhtlusmängud;
- 8) info otsimine erinevatest võõrkeelsetest teatmeallikatest (nt tõlkesõnaraamat, internet).

2.9. 9. klass

2.9.1. Õpitulemused

- 1) mõistab endale tuttavalt teemal kõike olulist;
- 2) oskab kirjeldada kogemusi, sündmusi, unistusi ja eesmärke ning lühidalt põhjendada ja selgitada oma seisukohti ning plaane;
- 3) oskab koostada lihtsat teksti tuttavalt teemal;
- 4) saab õpitavat keelt emakeelena kõnelevate inimestega igapäevases suhtlemises enamasti hakkama, tuginedes õpitava keele maa kultuuritavadele;
- 5) tunneb huvi õpitavat keelt kõnelevate maade kultuurielu vastu, loeb võõrkeelset eakohast kirjandust, vaatab filme ja telesaateid ning kuulab raadiosaateid;
- 6) kasutab võõrkeelseid teatmeallikaid (nt tõlkesõnaraamatut, interneti) vajaliku info otsimiseks ka teistes valdkondades ja õppeainetes;
- 7) töötab iseseisvalt, paaris ja rühmas;
- 8) hindab õpetaja abiga oma tugevaid ja nõrku külgi seatud eesmärkide järgi ning kohandab oma õpistrateegiaid.

2.9.2. Õppesisu ja -tegevused

I ja II kooliastmes alustatud alateemad jätkuvad osaoskuste arengu põhjal. Neile lisanduvad järgmised alateemad:

Mina ja teised. Võimed, tugevused ja nõrkused; inimestevahelised suhted ja sallivus, meeste ja naiste roll ühiskonnas, viisakusreeglid; koostöö ja teistega arvestamine; inimeste kirjeldamine ja iseloomustamine ning iseendaga võrdlemine.

Kodu ja lähiümbus. Perekondlikud sündmused ja tähtpäevad; oma kodukoha väärtustamine ja kirjeldamine; majapidamistöid.

Kodukoht Eestis. Loodus ja looduskaitse; keskkonnahoidlik ja säästlik käitumine; elu linnas ja maal; Tallinna ajalugu ja vaatamisväärsused; kodukoha väärtustamine.

Riigid ja nende kultuur. Õpitava keele kultuuriruumi kuuluvad riigid ja nende ajaloo, geograafia, kliima, traditsioonide, põlisrahvaste jne tundma õppimine ja võrdlemine Eestiga; Euroopa Liit ja tuntumate riikide nimed, rahvad, keeled.

Igapäevaelu. Õppimine ja töö. Tervislik eluviis ja toitumine; suhtlemine teeninduses; turvalisus; õpioskused ja harjumused; tulevikuplaanid, edasiõppimine ja kutsevalik.

Vaba aeg. Kultuuriline mitmekesisus; kirjandus, kunst, sport, erinevad meediavahendid ja reklaam; erinevad vaba aja veetmise võimalused väljaspool kodu, välitegevused.

Keeleteadmised:

- 1) lauseõpetus: sõnajärg jaatavas, küsivas ja eitavas lauses; lühivastused; aja- ja sagedusmäärsõnade ning viisi- ja kohamääruste asetus lauses; põimlaused; fraaside ja lausete ühendamine; *it/there* lause algul; tingimuslaused (I–III tüüp); kaudne kõne (saatelause olevikus ja minevikus, aegade ühildumine, küsimused, korraldused, palved); kokku- ja lahkukirjutamise põhijuhud; kirjavahemärgid (jutumärgid); sõnade poolitamise põhireeglid (liitsõnad); alistavad sidesõnad (*however, though*);
- 2) tegusõna: harvemini esinevad ebareeglipärased tegusõnad (*grind, sew, ...*); isikuline tegumood (*Present Simple, Past Simple, Future Simple, Present Continuous, Past Continuous, Present Perfect, Past Perfect, Present Perfect Continuous*); umbisikuline tegumood (*Present Simple, Past Simple*); modaalteigusõnad (*have to, ought, should, would*);

tuleviku väljendamise erivõimalused;

3) nimisõna: reegliäärane ja ebareegliäärane mitmus; omastav kääne; ainsuslikud ja mitmuslikud nimisõnad; liitnimisõnad; umbmäärane ja määrav artikkel, artikli puudumine, enamkasutatavad väljendid artiklitega ja ilma, artikli kasutamine isikunimedega ja geograafiliste nimedega;

4) omadussõna: omadussõnade võrdlusastmed; omadussõnade võrdlemine (*as...as, more... than*); *so/such*+omadussõna; omadussõnade kasutamine rahvusest ja kodakondsusest kõneldes; eritüvelised võrdlusastmed (*old-elder*); *enough/too*+omadussõna; omadussõna nimisõna funktsioonis (*the poor*);

5) asesõnad: isikulised asesõnad; omastavad asesõnad, siduvad asesõnad (*that, who*); enesekohased asesõnad; omastavate asesõnade absoluutvormid (*mine, yours*); umbmäärased asesõnad ja nende liitvormid (*some/any/no*); umbmäärased asesõnad (*either, neither*); umbisikulised asesõnad (*it, there*);

6) eessõnad: ajamäärustes kasutatavad eessõnad *at, after, before, between, in, on, for, until/till, since, from...to/till, by, past*; kohamäärustes esinevad eessõnad *in, at, on, up, under, above, behind, in front of, between, to, into, towards, up to, over, from, out of, off, down, through, opposite, round, next to/beside*; viisimäärustes esinevad eessõnad *by, on, in, with, without*; enamkasutatavad eessõnalised väljendid *look at, wait for, take part in* jt;

7) arvsõna: protsent; aritmeetilised põhitehted; kümnendmurrud; arvsõna „0” erinev lugemine

8) määrsõna: määrsõnade liigid ja võrdlemine; määrsõna koht lauses;

9) sõnatuletus: liitsõnad; enam kasutatavad ees- (*re-, un-*) ja järelliited (*-ness, -ion, -ous*) nimisõnad, omadus-, tegusõnade moodustamiseks;

Õppetegevused

III kooliastmes arendatakse kõiki osaoskusi võrdselt. Olulisel kohal on sõnavara avardamine ja kinnistamine ning iseseisvate tööharjumuste väljakujundamine. Tunnis suheldakse peamiselt õpitavas võõrkeeles. Õpilast suunatakse õpitavat keelt aktiivselt kasutama nii tunnis kui ka väljaspool tundi. Õpilane õpib lisaks harjumuspärasele tööle õppevahenditega lugema lühemaid adapteerimata ilukirjandus-, teabe-, tarbe- ja meediatekste. Kirjutamisoskuse arendamiseks kasutatakse erinevat liiki loovtöid. Tähelepanu pööratakse loovuse arendamisele nii suulises kui ka kirjalikus väljendusoskuses. Õpilased hakkavad lähenema keeleõppele analüüsivalt, õppides kõrvutama eri keelte sarnasusi ja erinevusi ning märkama enda ja teiste keelekasutusviiguid.

Õpitakse mõistma kultuurierinevusi, neid teadvustama ning nendega arvestama. Õpilane õpib väärtustama mõtteviiside mitmekesisust, avaldama arvamust ning nägema ja arvestama erinevaid seisukohti.

Selleks sobivad näiteks:

- 1) eri liiki eakohaste tekstide kuulamine ja lugemine, sh iseseisv lugemine;
- 2) meedia- ja autentsete audiovisuaalsete materjalide kasutamine (nt ajaleheartiklid, uudised, filmid);
- 3) loovtööd (nt luuletused, lühikirjand, isiklikud kirjad, teadaanded, kuulutused, lühiülevaated);
- 4) lühireferaadid ja lihtsam uurimistöö;
- 5) projektitööd;
- 6) suulised ettekanded (nt projektitööde ja iseseisva lugemise kokkuvõtted);
- 7) rolli- ja suhtlusmängud;
- 8) info otsimine erinevatest võõrkeelsetest teatmeallikatest (nt tõlkesõnaraamat, internet).

2.9.3. Keeleoskuse hea tase põhikooli lõpus:

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
Inglise keel	B1.2	B1.2	B1.2	B1.2

Osaoskuste õpitulemused esitatakse punktis 4.

3. B-võõrkeel

3.1. Üldalused

3.1.1. Õppe- ja kasvatuseesmärgid

Põhikooli B-võõrkeele õpetusega taotletakse, et õpilane:

1. saavutab keeleoskuse taseme, mis võimaldab tal igapäevastes suhtlusolukordades toime tulla;
2. huvitub võõrkeelte õppimisest ning nende kaudu silmaringi laiendamisest; ;
3. omandab oskuse märgata ja väärtustada erinevate kultuuride eripära;
4. tunneb erinevaid võõrkeelte õppimise strateegiaid ning oskab neid iseseisvalt kasutada;
5. huvitub õpitavat keelt kõnelevatest maadest ja nende kultuurist;
6. oskab kasutada eakohaseid võõrkeelseid teatmeallikaid (nt teatmeteosed, sõnaraamatud, Internet), et leida vajalikku infot ka teistes valdkondades ja õppeainetes

3.1.2. Õppeaine kirjeldus

B-võõrkeele kui teise omandatava võõrkeele õpe võimaldab õpilasel laiendada oma suhtlemisvõimalusi ja kultuurilist silmaringi, tagab juurdepääsu teadmiskallikale ning loob eeldused vahetuks suhtlemiseks, toetab edasisi õpinguid ja tegevust ühiskonnas.

Oluline on erinevate keelte üksteist toetav ja väärtustav õpetamine, aga eriti seoste nägemine A-võõrkeelega. A-võõrkeelt õppides saadud õpikogemus ja omandatud õpioskused toetavad B-võõrkeele õppimist. Samuti arvestatakse teadmisi, mida õpilane saab õpitava keele maa ja kultuuri kohta teiste õppeainete kaudu.

Võõrkeele kui õppeaine ja suhtlusvahendi omandamine on tegevus, mis nõuab õppijalt pikaajalist pingutust ning aktiivset osalust.

Keeletunnis suheldakse peamiselt õpitavas võõrkeeles. Emakeelt võib kasutada vajaduse korral selgituste andmiseks.

Võõrkeeleõppes on kesksel kohal tegevused, mis nõuavad keele eesmärgistatud kasutamist ja lõimivad erinevaid keeleoskuse aspekte.

Õpetuses lähtutakse kommunikatiivse õpetuse põhimõtetest. Kommunikatiivne keeleoskus (suhtluspädevus) hõlmab kolme komponenti: keelelist, sotsiolingvistilist ja pragmaatilist.

Keeleteadmised ei ole eesmärk omaette, vaid vahend parema keeleoskuse omandamiseks. Keele struktuuri õpitakse kontekstis, järk-järgult jõutakse grammatikareeglite teadliku omandamise juurde. Sotsiolingvistilise pädevuse kaudu areneb õppija keelekasutuse olukohasus (viisakusreeglid, keeleregister jm).

Pragmaatilise pädevuse kaudu areneb õppija võime mõista ja luua tekste.

Suhtluspädevust arendatakse keeleliste toimingute (kuulamise, lugemise, rääkimise, kirjutamise) kaudu.

Keeleõppe telje moodustavad temavaldkonnad, mille kaudu ja piires kujuneb suhtluspädevus. Kõigis kooliastmetes ja klassides käsitletakse teemasid kõigist temavaldkondadest, kuid rõhuasetused ja maht on erinevad. Teemade käsitlemisel lähtutakse õpilaste kogemustest, huvidest ja vajadustest. Õppetegevusi kavandades lähtutakse didaktilistest põhiprintsiipidest (lähemalt kaugemale, tuntult tundmatule, lihtsalt keerulisele, konkreetsele abstraktsele) ning keelekasutuse vajadustest (alustades sagedamini kasutatavatest sõnadest ja vormidest).

Rõhk on interaktiivsel õppimisel ja õpitava keele kasutamisel. Kõigis kooliastmetes on oluline osa paaris- ja rühmatööl. Õpilasi suunatakse tegema eakohast iseseisvat tööd (lugema, infot hankima, projektides osalema jne).

Suhtluspädevuse ja kultuuriteadlikkuse arendamiseks ergutatakse õpilasi kasutama õpitavat keelt ka väljaspool keeletundi. Motivatsiooni suurendamiseks on soovitatav aidata leida kirjasõpru ning korraldada õppereise, õpilasvahetusi ja kohtumisi õpitavat keelt emakeelena kõnelejatega.

Kõigis kooliastmetes on oluline õppijat motiveerida ning kujundada temas positiivset hoiakut

keeleõppesse. Eduelamuse saavutamiseks luuakse tundides positiivne õhkkond ja väärtustatakse õppija iga edusammu.

Õppimist toetab kujundav hindamine. Igal õppeperioodil peab õpilane saama tagasisidet kas sõnalise hinnangu või hinde vormis. Tunnustama peab ka tulemuse saavutamiseks tehtud jõupingutusi. Vigu käsitletakse õppeprotsessis normaalse õppimise osana, nende analüüsimine soodustab õpitava mõistmist ning võimaldab õpilasel oma keelekasutusest korrigeerida.

Õpetaja hinnangute kõrval kasutatakse õppes ka enesehindamist ja kaaslaste antud hinnanguid, võttes vajaduse korral abiks nt Euroopa keelemapi.

3.2. 5. klass

3.2.1. Õpitulemused

1. saab aru igapäevastest väljenditest ja lühikestest lausetest;
2. oskab vene tähestikku kirjalikult ja suuliselt, saab aru transliteratsiooni ja hääldamisreeglitest;
3. reageerib adekvaatselt lihtsatele küsimustele ja korraldustele;
4. on omandanud esmased teadmised õpitava keelega seotud kultuuriruumist;
5. rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja -strateegiaid;
6. seab endale õpieesmärgid ning hindab koostöös kaaslaste ja õpetajaga oma saavutusi;
7. töötab õpetaja juhendamisel iseseisvalt, paaris ja rühmas.

3.2.2. Õppesisu

Kultuur: tutvumine Venemaa kultuuriga, ajaloo, seisuga.

Tähestik:

Hääldamine ja õigekiri: vene keele häälikute ja häälikuühendite õige artikulatsioon ja märkimine kirjas (tähe ja hääliku ühteviimine); kergesti segiminevad tähed r, p, i, v, s, h; susisevad ja sisisevad z, š, tš, ts, štš, s, z; helilised/helitud, peenendatud/peenendamata kaashäälikud; helilised kaashäälikud sõna lõpus ja helitu ees; helitud kaashäälikud helilise ees; täishäälikud je, jo, ju, ja; rõhulised ja rõhuta täishäälikud; z-, š-, ts-, tš-, štš-ga algavad silbid; suur ja väike algustäht;

Kirjutamine: trükitähed ja kirjatähed, tähtede ära tundmine.

Sõnavara: Igapäevased sõnad, lihtsamad väljendid, pereliikmed, loomad.

Keele struktuur: asesõnad, asesõnade ja nimisõnade sugu, omastavad asesõnad (*мой, моя, моё, мои*), nimisõnade mitmus.

3.2.3. Õppetegevused

- 1) Kasutatakse suulise eelnevuse printsiipi: see, mida laps hakkab lugema ja kirjutama, omandatakse eelnevalt suulises kõnes. Kompleksselt arendatakse kõiki osaoskusi.
- 2) Õpimotivatsiooni säilitamiseks ja tulemuslikumaks õppimiseks kasutatakse erinevaid töömeetodeid (paaris- ja rühmatöö, projekt, rollimäng, intervjuerimine, dramatiseering jms) ning meediavahendeid (video, arvuti).
- 3) Esimese võõrkeele õppimise käigus õpitakse tundma õpistrateegiaid, mis aitavad edaspidi iseseisvalt töötada, kujunevad eeldused teiste võõrkeelte kiiremaks õppimiseks. Kuulamis- ja lugemisstrateegiate arendamine, töö sõnavaraga, sõnaraamatutega, kuid ka mälu- ja kognitiivsete strateegiate tundmaõppimine, aitavad õpilasel keelelist infot kiiremini ja kindlamalt meelde jätta.

3.3. 6. klass

3.3.1. Õpitulemused

1. saab aru igapäevastest väljenditest ja lühikestest lausetest;

2. kasutab õpitud väljendeid ja lühilauseid oma vajaduste väljendamiseks ning oma lähiümbruse (pere, kodu, kool) kirjeldamiseks;
3. reageerib adekvaatselt lihtsatele küsimustele ja korraldustele;
4. on omandanud esmased teadmised õpitava keelega seotud kultuuriruumist;
5. rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja -strateegiaid;
6. seab endale õpieesmärke ning hindab koostöös kaaslaste ja õpetajaga oma saavutusi;
7. töötab õpetaja juhendamisel iseseisvalt, paaris ja rühmas.

3.3.2. Õppesisu

Kõnearendus-, lugemis-, kuulamis- ja kirjutamisteemad

MINA: nimi, vanus, välimus, kehaosad, riietus, lemmiktegevused.

PEREKOND JA KODU: pereliikmed, sugulased, aadress, maja, korter, aed, õu.

SÕBRAD: nimi, vanus, elukoht, välimus, ühised tegevused.

KESKKOND, KODUKOHT, EESTI: aastaajad ja ilm; loomad, linnud, taimed; Eesti asukoht, keel, pealinn, sümbolid;

ÕPITAVAT KEELT KÕNELEVAD MAAD: keel, pealinn, tähtsamad pühad.

IGAPÄEVASED TEGEVUSED: söögikorrad, liiklus ja liiklusvahendid, tee küsimine ja juhatamine.

ÕPPIMINE JA TÖÖ: koolipäev, sõbrad, õpetajad, õppeained, õpioskused, kooliruumid, õppevahendid, koolivaheajad, ametid.

HARRASTUSED JA KULTUUR: huvialad, mängud, sport, muusika, raamatud, reisimine, pühad

Keele struktuur

nimisõna: ainsus, mitmus; nais-, mees-, kesksugu; ainsuslikud ja mitmuslikud sõnad; pärisnimed ja kohanimed; käänded (Р.п.: нет Димы, пенала; у Саши; из книги; около дома; Д. п.: дай Нине; Серёже 5 лет; помогать маме; подарок/письмо другу; В. п.: купим куклу; смотрю телевизор; люблю маму; Тв. п.: играть с кошкой, с братом; бутербрд с сыром; П.п.: кататься на лыжах; учиться в школе; песня о ёлочке);

omadussõna: ainsus, mitmus; mees-, nais-, kesksugu; ühildumine nimisõnadega arvus, soos, käändes; võrdlusastmed;

arvsõna: põhi- ja järgarvud; ühildumine nimisõnadega год/лет, час, рубль, крона;

asesõna: ühildumine nimisõnadega; isikulised asesõnad (я, меня, мне); omastavad asesõnad (мой, твой, его, наш, ваш, их);

näitavad asesõnad (то, этот, тот); eitavad asesõnad (никто, ничто); küsivad asesõnad (кто, что, чей, где, когда, куда);

teigusõna: pöörded, tegevusnimi; ainsus, mitmus; olevik, minevik, liht- ja liittulevik; lõpetamata/lõpetatud tegevus; käskiv kõneviis; liikumisverbid (nt идти, ходить, ехать, ездить, бегать, бежать);

määrsõna: ajamäärsõnad (когда, никогда, давно); kohamäärsõnad (тут, там, здесь, близко, далеко, высоко);

viisimäärsõnad (быстро, хорошо, здорово, плохо);

eessõna: в, на, из, у, к, о;

sidesõna: sagedamini kasutatavad sidesõnad (и, а, что);

tähestik;

hääldamine ja õigekiri: vene keele häälikute ja häälikuühendite õige artikulatsioon ja märkimine kirjas (tähe ja hääliku ühteviimine): kergesti segiminevad tähed р, п, и, в, с, х; susisevad ja sisisevad häälikud ж, ш, ч, ц, щ, с, з; helilised/helitud, peenendatud/peenendamata kaashäälikud; märgi ь kasutamine (koht ja eesmärk); täishäälikud е, ё, ю, я; rõhulised ja rõhuta täishäälikud; ж-,ш-, ц-,ч-, щ-га algavad silbid; rõhulised ja rõhuta silbid, sõna- ja lauserõhud; intonatsioon jaatavas (jutustavas), eitavas ja küsilause (küsisõnaga ja ilma);

kirjavahemärgid: punkt, coma, küsi- ja hüüumärk.

3.3.3. Õppetegevused

1) Kasutatakse suulise eelnevuse printsiipi: see, mida laps hakkab lugema ja kirjutama, omandatakse eelnevalt suulises kõnes. Kompleksselt arendatakse kõiki

osaoskusi.

2) Õpimotivatsiooni säilitamiseks ja tulemuslikumaks õppimiseks kasutatakse erinevaid töömeetodeid (paaris- ja rühmatöö, projekt, rollimäng, intervjuerimine, dramatiseering jms) ning meediavahendeid (video, arvuti).

3) Esimese võõrkeele õppimise käigus õpitakse tundma õpistrateegiaid, mis aitavad edaspidi iseseisvalt töötada, kujunevad eeldused teiste võõrkeelte kiiremaks õppimiseks. Kuulamis- ja lugemisstrateegiade arendamine, töö sõnavaraga, sõnaraamatutega, kuid ka mälu- ja kognitiivsete strateegiade tundmaõppimine, aitavad õpilasel keelelist infot kiiremini ja kindlamalt meelde jätta.

3.3.4. Keeleoskuse hea tase 6. klassi lõpus:

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
Vene keel	A1.1	A1.1	A1.2	A1.1

Osaoskuste õpitulemused esitatakse punktis 4.

3.4. 7. klass

3.4.1. Õpitulemused

1. Kuulamisel suudab mõista tuttavatel keelematerjalil põhinevat keskustelu; suudab kuulata ainekava temaatikaga seotud lühikesi adapteeritud tekste ning neis ära tunda tuttavaid keelendeid ja lausestruktuure; oskab eristada otsitavat olulist infot;

2. Kõnelemisel kasutab keelt korrektse häälduse ja intonatsiooniga; oskab kasutada erinevaid keelestruktuure lausete ja seotud teksti koostamiseks; oskab tuttava keelematerjali põhjal koostatud kirjaliku teksti sisu edasi anda; oskab väljendada oma suhtumist, soove ja vajadusi; oskab vestelda ainekavas esitatud temaatika piires; oskab esitada küsimusi ainekavas esitatud temaatika piires;

3. Lugemisel oskab lugeda lihtsat adapteeritud teksti mõistab tuttava keelematerjali põhjal koostatud kirjalikku teksti; oskab leida/eristada tekstist olulist infot; oskab loetut kavastada; oskab vajadusel lugeda häälega (anda edasi kirjapandud infot); oskab kasutada sõnaraamatuid, käsiraamatuid ja teatmeteoseid;

4. Kirjutamisel oskab kirjutada kirja, koostada lihtsamaid tarbekirju; oskab kirjutada lühikirjandeid ainekava temaatika piires.

3.4.2. Õppesisu

Kõnearendus- ja lugemisteemad

MINA (välimus, riietus; huvid, iseloom, eelised). PERE (pereliikmed ja sugulased; ühised tegevused).

ELUKESKKOND LINNAS JA MAAL (kodu, kodukoht).

ÕPPIMINE JA ELUKUTSEVALIK (kool ja klass, õpeained, kutsevalik).

SÕBRAD (inimeste vahelised suhted: sõprus, ausus, usaldus).

HARRASTUSED JA VABA AEG (kino, teater; sport, muusika).

SÖÖGID JA SÖÖGIKORRAD (kodus ja väljaspool kodu; toiduained, rahvustoit).

ORIENTEERUMINE INFOS (ajalehed, kuulutused).

KOOLIVAHEAG (puhkus, töö, reisimine, matkamine; sõprussidemed; erakirjavahetus).

EESTIMAA (pealinn, vaatamisväärtused, huviväärsusedkombed, kultuuriväärtused).

ÕPITAVAT KEELT MAA (riigi nimi, pealinn, vaatamisväärtused, lipp, raha, keeled, kombed, kultuuriväärtused).

Suhtlusoskused

Tervitamine ja hüvastijätmine; enda ja oma kaaslaste tutvustamine; palumine ja tänamine; ulatamine ja vastuvõtmine; vabandamine, kahetsemine; millestki keeldumine; oma soovi väljendamine, kaaslaste soovi küsimine; loa küsimine ja andmine; ühiseks tegevuseks ettepaneku tegemine; heakskiidu, nõustumise, üllatuse, meeldimise ja mittemeeldimise väljendamine; lubaduse andmine; heade soovide väljendamine sünnipäevaks, uueks aastaks, reisile minekuks; arvamuste ja tunnete väljendamine; küllakutsumine; juhtnööride ja korralduste andmine; ergutamine ja õhutamise; aadressi küsimine; tee juhatamine.

Keele struktuur

NIMISÕNA: käänamine ainsuses ja mitmuses: meessoost nimisõnad (дом, театр, музей, папа, дядя); naissoost nimisõnad (неделя, школа, экскурсия); kesksõost nimisõnad (окно, море).

OMADUSSÕNA: käänamine ainsuses (enamkasutatavad käänded); meessoost omadussõnad (большой, красный, летний); naissoost omadussõnad (красная, летняя); kesksõost omadussõnad (красное; летнее)

ARVSÕNA JA MÕÕTÜHIKUD: põhiarvud, järgarvud; arvsõnade käänamine (enamkasutatavad käänded); kellaeg, kuupäev, aasta; pikkus, kaugus, kaal; maksumus; järgarvude ühildumine nimisõnadega soos, käändes ja arvus (enamkasutatavad vormid).

ASESÕNA: isikulised asesõnad (enamkasutatavad vormid); omastavad asesõnad (ühildumine nimisõnadega soos, arvus, käändes); näitavad asesõnad (käänamine ainsuses ja mitmuses, ühildumine nimisõnadega soos, arvus); eitavad ja küsivad asesõnad (enamkasutatavad vormid).

TEGUSÕNA: sihilised ja sihitud tegusõnad, eesliited; tegusõnade pööramine ainsuses ja mitmuses: enamkasutatavad I ja II pöördkonna tegusõnad; enamkasutatavad liikumist näitavad tegusõnad: идти/ходить, ехать/ездить, летать/лететь, плыть/плавать, Tegusõna ajavormid: olevik, minevik, liit- ja lihttulevik. Minevik: lõpetamata tegevus: a) tõsiasja nentimine, olenemata lõpptulemusest (nt. Вчера я смотрел телевизор); b) korduv tegevus (nt. Я учила уроки каждый день); lõpetatud tegevus-tegevuse tulemus (nt. Купили магнитофон); minevikus tegusõnade ühildumine nimisõnadega soos ja arvus.

MÄÄRSÕNA: koha-, aja- ja viisimäärsõnad.

EESSÕNA: в, на, у, от, до, без, из, с, к.

SIDESÕNA: üldkasutatavad sidesõnad liht- ja liitlauses.

LAUSEÕPETUS: lihtlauseid, liitlauseid; sõnajärg liht- ja liitlauseis.

SÕNATULETUS: liitsõnad; nimi-, omadus-, määr- ja tegusõnade enamkasutatavad tuletusliited.

3.4.3. Õppetegevused

1) Kõigi osaoskuste kompleksne arendamine on õpetaja jaoks primaarne. Õpimotivatsiooni arendamiseks ja säilitamiseks kasutab õpetaja erinevaid meetodilisi võtteid, nt paaris- ja rühmatööd, intervjuerimist, rollimänge. Oluline on, et õpilased omandaksid võõrkeele õppimiseks vajalikud õpistrateegiad, et jõuda iseseisva õppimiseni. Taotluseks on, et õpilane loeks ja kuulaks ka õppetööst vabal ajal võõrkeelset (adapteeritud) laste- ja noorsookirjandust, jõukohaseid teabe-, tarbe- ja meediatekste (TV- ja raadiosaated, ajakirjandus, Internet jm). Loetu ja kuulatu kaudu õpib õpilane kontekstist tuletama sõnade ja väljendite tähendust.

2) Kuulamisoskuse arendamiseks õpitakse kasutama erinevaid kuulamisstrateegiaid, olulise eristamist ebaolulisest ning mõtteliste seoste loomist. Oluline on varem õpitu rakendamine.

3) Lugemisoskuse arendamiseks õpitakse ära tundma erinevaid tekstiliike ja neis teatud laadi informatsiooni eeldama. Õpitakse kasutama erinevaid lugemisstrateegiaid (globaalne, selektiivne, detailne lugemine).

4) Kõnelemisoskuse arendamisel tegeldakse pidevalt õige intonatsiooni ja häälduse arendamisega, harjutatakse vestlus- ja sidusa teksti esitamise oskust ning selleks vajalikke strateegiaid.

5) Kirjutamisoskuse arendamine algab elementaarsetest ülesannetest (lünkade täitmine, sõnastikust õige sõna leidmine ja kirjutamine jms). Kirjutamisoskus eeldab teatud sõnavara ja keelestruktuuride valdamist, samas ka kirjaliku tekstiloome põhietappide (teksti kirjutamine, kavandamine ja viimistlemine) õpetamist.

3.5. 8. klass

3.5.1. Õpitulemused

Kuulamisel õpilane suudab mõista tuttavatel keelematerjalil põhinevat keskustelu; suudab kuulata ainekava temaatikaga seotud adapteeritud tekste ning neis ära tunda tuttavaid keelendeid ja lausestruktuure; oskab eristada otsitavat olulist infot;

kõnelemisel õpilane kasutab keelt korrektse häälduse ja intonatsiooniga; oskab kasutada erinevaid keelestruktuure lausete ja seotud teksti koostamiseks; oskab tuttava keelematerjali põhjal koostatud kirjaliku teksti sisu edasi anda; oskab väljendada oma suhtumist, soove ja vajadusi; oskab vestelda ainekavas esitatud temaatika piires; oskab esitada küsimusi ainekavas esitatud temaatika piires;

lugemisel õpilane oskab lugeda lihtsat adapteeritud teksti; mõistab tuttava keelematerjali põhjal koostatud kirjalikku teksti; oskab leida/eristada tekstist olulist infot; oskab vajadusel lugeda häälega (anda edasi kirjapandud infot); oskab kasutada sõnaraamatuid, käsiraamatuid ja teatmeteoseid;

kirjutamisel õpilane oskab kirjutada kirja, koostada lihtsamaid tarbekirju; oskab kirjutada lühikirjandeid ainekava temaatika piires.

3.5.2. Õppesisu

Kõnearendus- ja lugemisteemad

MINA (välimus, riietus; huvid, võimed, oskused; tervis);).

PERE (pereliikmed ja sugulased; suhted perekonnas; kohustused, ühised tegevused; majapidamisraha; taskuraha).

ELUKESKKOND LINNAS JA MAAL (kodu koht, pealinn, vaatamisväärtused).

ÕPPIMINE JA ELUKUTSEVALIK (kool ja klass; edasiõppimine ja kutsevalik, keelte õpimine-keelemapp).

SÕBRAD (inimeste vahelised suhted: sõprus, ausus, usaldus).

HARRASTUSED JA VABA AEG (kino, teater; sport, muusika; lemmiknäitleja, -laulja, -kirjanik; kollektioneerimine).

SÕÖGID JA SÕÖGIKORRAD (kodus ja väljaspool kodu; lauakombed, külaliste vastuvõtmine).

ORIENTEERUMINE INFOS (Internet, ajalehed, kuulutused).

KOOLIVAHEAG (puhkus, töö, reisimine, matkamine; sõprussidemed; erakirjavahetus ja tarbekirjad (avaldus, ankeet, elulookirjeldus jms.).

EESTIMAA (pealinn, vaatamisväärtused, huviväärsused, kombed, kultuuriväärtused).

ÕPITAVAT KEELT MAA (riigi nimi, pealinn, vaatamisväärtused, lipp, raha, keeled, kombed, kultuuriväärtused).

Suhtlusoskused

tervitamine ja hüvastijätmine; enda ja oma kaaslaste tutvustamine; palumine ja tänamine; ulatamine ja vastuvõtmine; vabandamine, kahetsemine; millestki keeldumine; oma soovi väljendamine, kaaslase soovi küsimine; loa küsimine ja andmine; ühiseks tegevuseks ettepaneku tegemine; heakskiidu, nõustumise, üllatuse, meeldimise ja mitte-meeldimise väljendamine; lubaduse andmine; eade soovide väljendamine sünnipäevaks, uueks aastaks, reisile minekuks; arvamuste ja tunnete väljendamine; küllakutsumine; juhtnööride ja korralduste andmine; ergutamine ja õhutamise; aadressi küsimine; tee juhatamine.

Keele struktuur

NIMISÕNA: käänamine ainsuses ja mitmuses: meessoost nimisõnad (дом, театр, музей, папа, дядя); naissoost nimisõnad (неделя, школа, экскурсия); kesksõost nimisõnad (окно, море). Eessõna + nimisõna käändeline vormid (ainsus ja mitmus).

OMADUSSÕNA: käänamine ainsuses ja mitmuses: meessoost omadussõnad (,большой,красный, летний); naissoost omadussõnad (красная, летняя); kesksõost omadussõnad (красное; летнее); omadussõna lühivorm (mees-, nais-, kesksugu; mitmus); ühildumine nimisõnadega soos, arvus ja käändes; võrdlusastmed.

ARVSÕNA JA MÕÕTÜHIKUD: põhiarvud, järgarvud; arvsõnade käänamine (enamkasutatavad käänded); kellaeg, kuupäev, aasta; pikkus, kaugus, kaal; maksumus; järgarvude ühildumine nimisõnadega soos, käändes ja arvus.

ASESÕNA: isikulised asesõnad (käänamine ainsuses ja mitmuses); omastavad asesõnad (ühildumine nimisõnadega soos, arvus, käändes); näitavad asesõnad (käänamine ainsuses ja mitmuses, ühildumine nimisõnadega soos, arvus, käändes); eitavad ja küsivad asesõnad (enamkasutatavad vormid).

TEGUSÕNA: sihilised ja sihitud tegusõnad, enesekohased tegusõnad; rektsioon; eesliited; tegusõnade pööramine ainsuses ja mitmuses: enamkasutatavad I ja II pöördkonna tegusõnad; enamkasutatavad liikumist näitavad tegusõnad (eesliidetega ja ilma): идти/ходить, ехать/ездить, бежать бегать, летать/лететь, плыть/плавать, , везти/возить,. Tegusõna ajavormid: olevik, minevik, liit- ja lihttulevik. Minevik: lõpetamata tegevus: a) tõsiasja nentimine, olenemata lõpptulemusest (nt. Вчера я смотрел телевизор); b) tegevuse protsessi väljendamine (nt: Этот дом строился целый год); c) korduv tegevus (nt. Я учила уроки каждый день); lõpetatud tegevus: a) tegevuse tulemus (nt. Купили магнитофон); minevikus tegusõnade ühildumine nimisõnadega soos ja arvus.

MÄÄRSÕNA: kohta-, aja- ja viisimäärsõnad; määrsõnade võrdlusastmed.

EESSÕNA: в, на, о, у, около, от, от/до, без, из, с, к.

SIDESÕNA: üldkasutatavad sidesõnad liht- ja liitlauses.

LAUSEÕPETUS: lihtlauseid, liitlauseid; sõnajärg liht- ja liitlauseid.

SÕNATULETUS: liitsõnad; nimi-, omadus-, määr- ja tegusõnade enamkasutatavad tuletusliited.

3.5.3. Õppetegevused

1) Kõigi osaoskuste kompleksne arendamine on õpetaja jaoks primaarne. Õpimotivatsiooni arendamiseks ja säilitamiseks kasutab õpetaja erinevaid metoodilisi võtteid, nt paaris- ja rühmatööd, intervjuerimist, rollimänge. Oluline on, et õpilased omandaksid võõrkeele õppimiseks vajalikud õpistrateegiad, et jõuda iseseisva õppimiseni. Taotluseks on, et õpilane loeks ja kuulaks ka õppetööst vabal ajal võõrkeelset (adapteeritud) laste- ja noorsookirjandust, jõukohaseid teabe-, tarbe- ja meediatekste (TV- ja raadiosaated, ajakirjandus, Internet jm). Loetu ja kuulatu kaudu õpib õpilane kontekstist tuletama sõnade ja väljendite tähendust.

2) Kuulamisoskuse arendamiseks õpitakse kasutama erinevaid kuulamisstrateegiaid, olulise eristamist ebaolulisest ning mõtteliste seoste loomist. Oluline on varem õpitu rakendamine.

3) Lugemisoskuse arendamiseks õpitakse ära tundma erinevaid tekstiliike ja neis teatud laadi informatsiooni eeldama. Õpitakse kasutama erinevaid lugemisstrateegiaid (globaalne, selektiivne, detailne lugemine).

4) Kõnelemisoskuse arendamisel tegeldakse pidevalt õige intonatsiooni ja häälduse arendamisega, harjutatakse vestlus- ja sidusa teksti esitamise oskust ning selleks vajalikke strateegiaid.

5) Kirjutamisoskuse arendamine algab elementaarsetest ülesannetest (lünkade täitmine, sõnastikust õige sõna leidmine ja kirjutamine jms). Kirjutamisoskus eeldab teatud sõnavara ja keelestruktuuride valdamist, samas ka kirjaliku tekstiloome põhietappide (teksti kirjutamine, kavandamine ja viimistlemine) õpetamist.

3.6. 9. klass

3.6.1. Õpitulemused

Kuulamisel õpilane mõistab kuuldu sisu, kasutades vastavalt vajadusele globaalset, selektiivselt või detailset kuulamist;

kõnelemisel õpilane kasutab keelt korrektse häälduse ja intonatsiooniga; oskab kasutada erinevaid keelestruktuure lausete ja seotud teksti koostamiseks; oskab tuttava keelematerjali põhjal koostatud kirjaliku teksti sisu edasi anda; oskab väljendada oma suhtumist, soove ja vajadusi; oskab vestelda ainekavas esitatud temaatika piires; oskab esitada küsimusi ainekavas esitatud temaatika piires;

lugemisel õpilane oskab lugeda lihtsat adapteeritud teksti; mõistab tuttava keelematerjali põhjal koostatud kirjalikku teksti; oskab leida/eristada tekstist olulist infot; oskab vajadusel lugeda häälega (anda edasi kirjapandud infot); oskab kasutada sõnaraamatuid, käsiraamatuid ja teatmeteoseid;

kirjutamisel õpilane oskab kirjutada kirja, koostada lihtsamaid tarbekirju; oskab kirjutada lühikirjandeid ainekava temaatika piires.

3.6.2. Õppesisu

Kõnearendus- ja lugemisteemad

MINA (välimus, riietus; huvid, võimed, oskused; tervis); halvad harjumused (suitsetamine, alkohol, narkootikumid).

PERE (pereliikmed ja sugulased; suhted perekonnas; kohustused, ühised tegevused; majapidamisraha; taskuraha).

ELUKESKKOND LINNAS JA MAAL (kodukoht, pealinn, vaatamisväärtused).

ÕPPIMINE JA ELUKUTSEVALIK (kool ja klass; edasiõppimine ja kutsevalik).

SÕBRAD (inimeste vahelised suhted: sõprus, ausus, usaldus,).

HARRASTUSED JA VABA AEG (kino, teater; sport, muusika; lemmiknäitleja, -laulja, -kirjanik; kollektioneerimine).

SÕÖGID JA SÕÖGIKORRAD (kodus ja väljaspool kodu; lauakombed, külaliste vastuvõtmine).

ORIENTEERUMINE INFOS (Internet, ajalehed).

KOOLIVAHEAG (puhkus, töö, reisimine, matkamine; sõprussidemed; erakirjavahetus ja tarbekirjad (avaldus, ankeet, elulookirjeldus jms.).

EESTIMAA (, pealinn, vaatamisväärtused, huviväärsused, kombad, kultuuriväärtused).

ÕPITAVAT KEELT MAA (riigi nimi, pealinn, vaatamisväärtused, lipp, raha, keeled, kombad, kultuuriväärtused).

Suhtlusoskused

Tervitamine ja hüvastijätmine; enda ja oma kaaslaste tutvustamine; palumine ja tänamine; ulatamine ja vastuvõtmine; vabandamine, kahetsemine; millestki keeldumine; oma soovi väljendamine, kaaslaste soovi küsimine; loa küsimine ja andmine; ühiseks tegevuseks ettepaneku tegemine; heakskiidu, nõustumise, üllatuse, meeldimise ja mitte-meeldimise väljendamine; lubaduse andmine; heade soovide väljendamine sünnipäevaks, uueks aastaks, reisile minekuks; arvamuste ja tunnete väljendamine; küllakutsumine; juhtnööride ja korralduste andmine; ergutamine ja õhutamise; aadressi küsimine; tee juhatamine.

Keele struktuur

NIMISÕNA: käänamine ainsuses ja mitmuses: meessoost nimisõnad (дом, слон; папа; дядя; конь, день; день; мяч; музей); naissoost nimisõnad (мама, тетя, тетрадь; семья; экскурсия); kesksõost nimisõnad (окно; поле; белье; знание). Eessõna + nimisõna käändeline vorm;

OMADUSSÕNA: kvantitatiivsed, objektiivsed ja omastavad omadussõnad; käänamine ainsuses ja mitmuses: meessoost omadussõnad (прстой, красивый, летний); naissoost omadussõnad (красивая; летняя); kesksõost omadussõnad (красивое; летнее); omadussõna lühivorm (mees-, nais-, kesksugu; mitmus); ühildumine nimisõnadega soos, arvus ja käändes; võrdlusastmed (lihtsamad vormid);

ARVSÕNA JA MÕÖTÜHIKUD: põhiarvud, järgarvud; arvsõnade käänamine (enamkasutatavad käänded);

kellaeg, kuupäev, pikkus, kaal; maksumus; järgarvude ühildumine nimisõnadega soos, käändes ja arvus;

ASESÕNA: isikulised asesõnad (käänamine ainsuses ja mitmuses); omastavad asesõnad (ühildumine nimisõnadega soos, arvus, käändes); näitavad asesõnad (käänamine ainsuses ja mitmuses, ühildumine nimisõnadega soos, arvus, käändes); eitavad ja küsivad asesõnad (enamkasutatavad vormid);

TEGUSÕNA: enesekohased tegusõnad; reksioon; eesliited; tegusõnade pööramine ainsuses ja mitmuses: enamkasutatavad I ja II pöördkonna tegusõnad; enamkasutatavad liikumist näitavad tegusõnad (eesliidetega ja ilma): идти/ходить, ехать/ездить, бежать/бегать, летать/лететь, плыть/плавать, нести/носить; ajavormid: olevik, minevik, liit- ja lihttulevik. Minevik: lõpetamata tegevus: a) tõsiasi nentimine, olenemata lõpptulemusest (nt вчера я смотрел телевизор); b) tegevuse protsessi väljendamine (nt этот дом строился целый год); c) korduv tegevus (nt летом я каждый день загорала); lõpetatud tegevus: a) tegevuse tulemus (nt купили магнитофон); b) tegevus, mis on viidud lõpuni (nt я дописала письмо); minevikus tegusõnade ühildumine nimisõnadega soos ja arvus. Liittulevik: lõpetamata tegevus: a) korduv tegevus (nt я буду ходить сюда часто); tõsiasi nentimine, olenemata lõpptulemusest (nt я буду читать книгу). Lihttulevik: lõpetatud tegevus: a) tegevus, mis kindlasti viiakse lõpuni (nt я допишу письмо); b) tegevus, mis kindlasti toimub (nt я пойду завтра к врачу); c) järjepidev tegevus (nt сначала я выучу уроки, а потом пойду к врачу). Käskiv kõneviis. Aluse ja öeldise ühildumine;

MÄÄRSÕNA: koha-, aja-, määra- ja viisimäärsõnad; määrsõnade võrdlusastmed;

EESSÕNA: в, на, с, из, у, о, для, за, к, вокруг, недалеко от, напротив, без, через, около, по (гулять по городу);

SIDESÕNA: üldkasutatavad sidesõnad liht- ja liitlauses;

LAUSEÕPETUS: lauseõpetus: lihtlaused, liitlaused;

SÕNATULETUS: nimi-, omadus-, määr- ja tegusõnade enamkasutatavad tuletusliited;

ÕIGEKIRI: enamkasutatavate arv- ja asesõnade õigekiri; kirjavahemärgid liht- ja liitlauses.

3.6.3. Õppetegevused

III kooliastmes arendatakse kõiki osaoskusi võrdselt. Olulisel kohal on sõnavara avardamine ja kinnistamine ning iseseisvate tööharjumuste väljakujundamine. Tunnis suheldakse peaaesjalikult õpitavas võõrkeeles. Õpilast suunatakse õpitavat keelt aktiivselt kasutama nii tunnis kui ka väljaspool tundi. Õpilane õpib lisaks harjumuspärasele tööle õppevahenditega lugema lühemaid adapteerimata ilukirjandus-, teabe-, tarbe- ja meediatekste. Kirjutamisoskuse arendamiseks kasutatakse erinevat liiki loovtöid. Tähelepanu pööratakse loovuse arendamisele nii suulises kui ka kirjalikus väljendusoskuses. Õpilased hakkavad lähenema keeleõppele analüüsivalt, õppides kõrvutama eri keelte sarnasusi ja erinevusi ning märkama enda ja teiste keelekasutusvigu.

Õpitakse mõistma kultuurierinevusi, neid teadvustama ning nendega arvestama. Õpilane õpib väärtustama mõtteviiside mitmekesisust, avaldama arvamust ning nägema ja arvestama erinevaid seisukohti.

Selleks sobivad näiteks:

- 1) eri liiki eakohaste tekstide kuulamine ja lugemine, sh iseseisev lugemine;
- 2) meedia- ja autentsete audiovisuaalsete materjalide kasutamine (nt ajaleheartiklid, uudised, filmid);
- 3) loovtööd (nt luuletused, lühikirjand, isiklikud kirjad, teadaanded, kuulutused, lühiülevaated);
- 4) lühireferaadid ja lihtsam uurimistöö;
- 5) projektitööd;
- 6) suulised ettekanded (nt projektitööde ja iseseisva lugemise kokkuvõtted);
- 7) rolli- ja suhtlusmängud;
- 8) info otsimine erinevatest võõrkeelsetest teatmeallikatest (nt tõlkesõnaraamat, internet).

3.6.4. Keeleoskuse hea tase põhikooli lõpus:

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
Vene keel	A 2.2	A2.2	A2.2	A2.2

Osaoskuste õpitulemused esitatakse punktis 4.

4. Keeleoskustasemed A1.1 - C1
Osaoskuste õpitulemused

	KUULAMINE	LUGEMINE	RÄÄKIMINE	KIRJUTAMINE	GRAMMATIKA KORREKTSUS
A1.1	Tunneb väga aeglaselt ja selgelt sidus kõnes ära õpitud sõnad ja fraasid; arusaamist toetab pildimaterjal. Reageerib pöördumistele adekvaatselt (nt tervitused, tööjuhised). Tunneb rahvusvaheliselt kasutatavaid lähedase hääldusega sõnu (nt hamburger, film, takso, kohv).	Tunneb õpitava keele tähemärke. Tunneb tekstis ära tuttavad nimed, sõnad (sh rahvusvaheliselt kasutatavad) ja fraasid. Loeb sõnu, fraase ja lauseid õpitud sõnavara ulatuses; arusaamist võib toetada pildimaterjal.	Oskab vastata väga lihtsatele küsimustele ning esitada samalaadseid küsimusi õpitud sõnavara ja lausemallide piires. Vajab vestluskaaslase abi, võib toetuda emakeelele ja žestidele.	Tunneb õpitava keele kirjatähti, valdab kirjatehnikat, oskab õpitud fraase ja lauseid ümber kirjutada (ärakiri). Oskab kirjutada isikuandmeid (nt vihiku peale). Koostab lühikesi lauseid õpitud mallide alusel.	Kasutab üksikuid äraõpitatud tarindeid ja lausemalle, kuid neiski tuleb ette vigu.
A1.2	Saab aru selgelt hääldatud fraasidest, lausetest ja tuttava situatsiooniga seotud lühikestest dialoogidest. Mõistab selgelt ja aeglaselt antud juhiseid ning pöördumisi. Vajab kordamist, osutamist, pildikustamist vms.	Loeb lühikesi lihtsaid tekste (nt ürituste kavad, postkaardid, meilid, kuulutused, sildid, teeviidad, lühiankeedid, -küsimustikud, -teated, -sõnumid) ja leiab neist vajaliku faktiinfo. Saab aru lihtsatest kirjalikest tööjuhistest. Lugemise tempo on väga aeglane, teksti mõistmiseks võib vaja minna korduvat lugemist. Tekstist arusaamiseks oskab kasutada õpiku sõnastikku.	Oskab lühidalt tutvustada iseennast ja oma ümbrust. Saab hakkama õpitud sõnavara ja lausemallide piires lihtsate dialoogidega; vajab vestluskaaslase abi. Hääldusvead võivad põhjustada arusaamatusi. Kõnes esineb kordusi, katkestusi ja pause.	Oskab lühidalt kirjutada iseendast ja teisest inimesest. Oskab täita lihtsat küsimustikku. Tunneb õpitud sõnavara õigekirja. Kasutab lause alguses suurtähte ja lause lõpus õiget kirjavahemärki.	

*Laulasmaa Kooli õppekava
lisa 2 VÕÖRKEELED*

	KUULAMINE	LUGEMINE	RÄÄKIMINE	KIRJUTAMINE	GRAMMATIKA KORREKTSUS
A2.1	Mõistab lihtsaid vestlusi ning lühikeste jutustuste, teadete ja sõnumite sisu, kui need on talle tuttavatel teemadel, seotud igapäevaste tegevustega ning esitatud aeglaselt ja selgelt. Vajab kordamist ja selget hääldust.	Loeb üldkasutatava sõnavaraga lühikesi tavatekste (nt isiklikud kirjad, kuulutused, uudised, juhised, kasutusjuhendid); leiab tekstis sisalduvat infot ja saab aru teksti mõttest. Lugemise tempo on aeglane. Tekstist arusaamiseks oskab kasutada koolisõnastikku.	Oskab lühidalt kirjeldada lähiümbrust, igapäevaseid toiminguid ja inimesi. Kasutab põhisõnavara ja käibefraase, lihtsamaid grammatilisi konstruktsioone ning lausemalle. Suudab alustada ja lõpetada lühi-vestlust, kuid ei suuda seda juhtida. Kõne on takerduv, esineb hääldusvigu.	Koostab õpitud sõnavara piires lähiümbruse ja inimeste kirjeldusi. Kirjutab lihtsaid teateid igapäevaeluga seotud tegevustest (nt postkaart, kutse); koostab lühisõnumeid. Oskab kasutada sidesõnu ja, ning jt. Oskab näidise järgi koostada lühikesi tekste, abivahendina kasutab õpiku- või koolisõnastikku.	Kasutab küll õigesti mõningaid lihtsaid tarindeid, kuid teeb sageli vigu grammatika põhivaras (nt ajab segi ajavormid või eksib aluse ja öeldise ühildumisel); siiski on enamasti selge, mida ta väljendada tahab.
A2.2	Suudab jälgida enda jaoks tuttava valdkonna mõttevahetust ning eristada olulist infot. Saab aru olmesfääris kuuldu üldkeelse suhtluse sisust (nt poes, bussis, hotellis, piletilevis). Vajab sageli kuuldu täpsustamist.	Loeb lihtsaid tavatekste (nt reklaamid, menüüd, ajakavad, ohuhoiatused) tuttavatel teemadel ja saab aru neis sisalduvast infost. Suudab mõnikord aimata sõnade tähendust konteksti toel.	Oskab rääkida oma huvidest ja tegevustest. Tuleb toime olmesfääris suhtlemisega. Oskab väljendada oma suhtumist ja eelistusi. Suudab alustada, jätkata ja lõpetada vestlust tuttavatel teemadel, kuid võib vajada abi. Kasutab õpitud põhisõnavara ja lausemalle valdavalt õigesti; spontaanses kõnes on vigu. Kõne on arusaadav, kuigi esineb hääldusvigu ja sõnade otsimist.	Oskab kirjutada lühikesi kirjeldavat laadi jutukesi oma kogemustest ja ümbritsevast. Koostab lihtsaid isiklike kirju. Oskab kasutada sidesõnu aga, sest, et jt. Rakendab õpitud õigekirjareegleid (nt algustähe ortograafia, kirjavahemärgid).	

	KUULAMINE	LUGEMINE	RÄÄKIMINE	KIRJUTAMINE	GRAMMATIKA KORREKTSUS
B1.1	Saab aru vahetus suhtlussituatsioonis kuuldust, kui vestlus on tuttavalt igapäevaeluga seotud teemal. Mõistab tele- ja raadiosaadete ning filmide sisu, kui teema on tuttav ja pakub huvi ning pilt toetab heliteksti. Saab aru loomuliku tempoga kõnest, kui hääldus on selge ja tuttav.	Loeb ja mõistab mõneleheküljelisi lihtsa sõnastusega faktipõhiseid tekste (nt kirjad, veebiväljaanded, infovoldikud, kasutusjuhendid). Mõistab jutustavat laadi teksti põhiideed ning suudab jälgida sündmuste arengut. Suudab leida vajalikku infot teatmeteostest ja internetist. Oskab kasutada kakskeelseid tõlkesõnastikke.	Oskab lihtsate seostatud lausetega rääkida oma kogemustest ja kavatsustest. Suudab lühidalt põhjendada oma seisukohti. On võimeline ühinema vestlusega ja avaldama arvamust, kui kõneaine on tuttav. Kasutab õpitud väljendeid ja lausemalle õigesti; spontaanses kõnes esineb vigu. Hääldus on selge ja kõne ladus, kuid suhtlust võib häirida ebaõige intonatsioon.	Oskab kirjutada õpitud teemadel lühikesi jutustavat laadi tekste, milles väljendab oma tundeid, mõtteid ja arvamusi (nt isiklik kiri, e-kiri, blogi). Koostab erinevaid tarbetekste (nt teadaanne, kuulutus). Suhtleb on-/ine-vestluses (nt MSN). Oskab kasutada piiratud hulgal teksti sidumise võtteid (sidesõnad, asesõnaline kordus).	Oskab üsna õigesti kasutada tüüpkeelendeid ja moodustumalle. Kasutab tuttavat olukorras grammatiliselt üsna õiget keelt, ehkki on märgata emakeele mõju. Tuleb ette vigu, kuid need ei takista mõistmist.
B1.2	Saab kuuldust aru, taipab nii peamist sõnumit kui ka üksikasju, kui räägitakse üldlevinud teemadel (nt uudistes, spordi-reportaažides, intervjuudes, ettekannetes, loengutes) ning kõne on selge ja üldkeelne.	Loeb ja mõistab mõneleheküljelisi selge arutlus-käiguga tekste erinevatel teemadel (nt noortele mõeldud meediatekstitid, mugandatud ilukirjandustekstitid). Suudab leida vajalikku infot pikemast arutlevast laadi tekstist. Kogub teemakohast infot mitmest tekstist. Kasutab erinevaid lugemisstrateegiaid (nt üld-lugemine, valiklugemine). Tekstides esitatud detailid ja nüansid võivad jääda selgusetuks.	Oskab edasi anda raamatu, filmi, etenduse jms sisu ning kirjeldada oma muljeid. Tuleb enamasti toime vähem tüüpilistes suhtlus-olukordades. Kasutab põhisõnavara ja sagedamini esinevaid väljendeid õigesti; keerukamate lausestruktuuride kasutamisel tuleb ette vigu. Väljendab ennast üsna vabalt, vajaduse korral küsib abi. Hääldus on selge, intonatsiooni- ja rõhuvead ei häiri suhtlust.	Oskab koostada eri allikatest pärineva info põhjal kokkuvõtte (nt lühiülevaade sündmustest, isikutest). Oskab kirjeldada tegelikku või kujuteldavat sündmust. Oskab isiklikus kirjas vahendada kogemusi, tundeid ja sündmusi. Oskab kirjutada õpitud teemal oma arvamust väljendava lühikirjandi. Oma mõtete või arvamuste esitamisel võib olla keelelisi ebatäpsusi, mis ei takista kirjutatu mõistmist.	

	KUULAMINE	LUGEMINE	RÄÄKIMINE	KIRJUTAMINE	GRAMMATIKA KORREKTSUS
B2.1	Saab aru nii elavast suulisest kõnest kui ka helisalvestistest konkreetsetel ja abstraktsetel teemadel, kui kuuldu on üldkeelne ja suhtlejaid on rohkem kui kaks. Saab aru loomuliku tempoga kõnest.	Loeb ja mõistab mitmeleheküljelisi tekste (nt artiklid, ülevaated, juhendid, teatme- ja ilukirjandus), mis sisaldavad faktiinfot, arvamusi ja hoiakuid. Loeb lodusalt, lugemissõnavara on ulatuslik, kuid raskusi võib olla idioomide mõistmisega. Oskab kasutada ükskeelset seletavat sõnaraamatut.	Esitab selgeid üksikasjalikke kirjeldusi üldhuvitavatel teemadel. Oskab põhjendada ja kaitsta oma seisukohti. Oskab osaleda arutelus ja kõnevooru üle võtta. Kasutab mitmekesist sõnavara ja väljendeid. Kasutab keerukamaid lausestruktuure, kuid neis võib esineda vigu. Kõne tempo on ka pikemate kõnelõikude puhul üsna ühtlane; sõna- ja vormi-valikuga seotud pause on vähe ning need ei sega suhtlust. Intonatsioon on enamasti loomulik.	Kirjutab seotud tekste konkreetsetel ja üldisematel teemadel (nt seletuskiri, uudis, kommentaar). Põhjendab oma seisukohti ja eesmärke. Oskab kirjutada kirju, mis on seotud õpingute või tööga. Eristab isikliku ja ametliku kirja stiili. Oskab korduste vältimiseks väljendust varieerida (nt sünonüümid). Võib esineda ebatäpsusi lausestuses, eriti kui teema on võõras, kuid need ei sega kirjutatu mõistmist.	Valdab grammatikat küllaltki hästi. Ei tee vääritimõistmist põhjustavaid vigu. Aeg-ajalt ettetulevaid vääratusi, juhuslikke vigu ning lauseehituse lapsusi suudab enamasti ise parandada.
B2.2	Suudab jälgida abstraktset teemakäsitlust (nt vestlus, loeng, ettekanne) ja saab aru keeruka sisuga mõttevahetusest (nt väitlus), milles kõnelejad väljendavad erinevaid seisukohti. Mõistmist võivad takistada tugev taustamüra, keelenaljad, idioomid ja keerukad tarindid.	Suudab lugeda pikki ja keerukaid, sh abstraktseid tekste, leiab neist asjakohase teabe (valik-lugemine) ning oskab selle põhjal teha üldistusi teksti mõtte ja autori arvamuse kohta. Loeb iseseisvalt, kohandades lugemise viisi ja kiirust sõltuvalt tekstist ja lugemise eesmärgist. Raskusi võib olla idioomide ja kultuurisidusate vihjete mõistmisega.	Väljendab ennast selgelt, suudab esineda pikemate monoloogidega. Suhtleb erinevatel teemadel, oskab vestlust juhtida ja anda tagasisidet. On võimeline jälgima oma keelekasutust, vajaduse korral sõnastab öeldu ümber ja suudab parandada enamiku vigadest. Oskab valida sobiva keele-registri. Kõnerütmitis ja -tempo on tunda emakeele mõju.	Oskab kirjutada esseed: arutluskäik on loogiline, tekst sidus ja teemakohane. Oskab refereerida nii kirjalikust kui ka suulisest allikast saadud informatsiooni. Kasutab erinevaid keele-registreid sõltuvalt adressaadist (nt eristades isikliku, poolametliku ja ametliku kirja stiili). Lausesiseseid kirjavihemärke kasutab enamasti reeglipäraselt.	

	KUULAMINE	LUGEMINE	RÄÄKIMINE	KIRJUTAMINE	GRAMMATIKA KORREKTSUS
C1	Mõistab pingutuseta ka abstraktsetel ja tundmatutel teemadel kuuldut (nt film, pikem vestlus, vaidlus). Suudab kriitiliselt hinnata kuuldu sisu ning tõstatatud probleeme. Mõistmist võivad raskendada haruldased idioomid, võõras aktsent, släng või murdekeel.	Loeb pikki keerukaid erineva registri ja esituslaadiga tekste. Loeb kriitiliselt, oskab ära tunda autori hoiakud, suhtumise ja varjatult väljendatud mõtted. Stiilinüanssidest, idiomaatikast ning teksti keerukatest üksikasjadest arusaamine võib nõuda kõrvalist abi (nt sõnastik, emakeelekõneleja nõuande).	Väljendab ennast ladusalt ja spontaanselt. Suudab raskusteta ja täpselt avaldada oma mõtteid ning arvamusi erinevatel teemadel. Keelekasutus on paindlik ja loominguline. Suudab saavutada suhtluseesmärke. Sõnavara on rikkalik, võib esineda üksikuid vigu sõnade semantilistes seostes, reksioonistruktuurid es ja sõnajärjes.	Oskab kirjutada põhjalikku ülevaadet mitmest kirjalikust allikast saadud teabe põhjal (nt retsensioon, arvustus). Suudab toimetada kirjalikke tekste. Oskab kirjutada loogiliselt üles ehitatud kirjeldavaid, jutustavaid ja arutlevaid tekste, mis tekitavad huvi ning mida on hea lugeda. Võib esineda juhuslikke õigekirja- ja interpunktsioonivigu.	Kasutab grammatiliselt õiget keelt, vigu tuleb ette harva ning neid on raske märgata.

2.8. Keeleoskustasemed A1.1 - C1

Osaoskuste õpitulemused

	KUULAMINE	LUGEMINE	RÄÄKIMINE	KIRJUTAMINE	GRAMMATIKA KORREKTSUS
A1.1	Tunneb väga aeglaselt ja selges sidusas kõnes ära õpitud sõnad ja fraasid; arusaamist toetab pildimaterjal. Reageerib pöördumistele adekvaatselt (nt tervitused, tööjuhised). Tunneb rahvusvaheliselt kasutatavaid lähedase hääldusega sõnu (nt hamburger, film, takso, kohv).	Tunneb õpitava keele tähemärke. Tunneb tekstis ära tuttavad nimed, sõnad (sh rahvusvaheliselt kasutatavad) ja fraasid. Loeb sõnu, fraase ja lauseid õpitud sõnavara ulatuses; arusaamist võib toetada pildimaterjal.	Oskab vastata väga lihtsatele küsimustele ning esitada samalaadseid küsimusi õpitud sõnavara ja lausemallide piires. Vajab vestluskaaslase abi, võib toetuda emakeelele ja žestidele.	Tunneb õpitava keele kirjatahti, valdab kirjatehnikat, oskab õpitud fraase ja lauseid ümber kirjutada (ärakiri). Oskab kirjutada isikuandmeid (nt vihiku peale). Koostab lühikesi lauseid õpitud mallide alusel.	Kasutab üksikuid äraõpitud tarindeid ja lausemalle, kuid neiski tuleb ette vigu.
A1.2	Saab aru selgelt hääldatud fraasidest, lausetest ja tuttava situatsiooniga seotud lühikestest dialoogidest. Mõistab selgelt ja aeglaselt antud juhiseid ning pöördumisi. Vajab kordamist, osutamist,	Loeb lühikesi lihtsaid tekste (nt ürituste kavad, postkaardid, meilid, kuulutused, sildid, teeviidad, lühiankeedid, -küsimustikud, -teated, -sõnumid) ja leiab neist vajaliku faktiinfo. Saab aru lihtsatest kirjalikest	Oskab lühidalt tutvustada iseennast ja oma ümbrust. Saab hakkama õpitud sõnavara ja lausemallide piires lihtsate dialoogidega; vajab vestluskaaslase abi. Hääldusvead võivad põhjustada arusaamatusi. Kõnes esineb kordusi,	Oskab lühidalt kirjutada iseendast ja teisest inimesest. Oskab täita lihtsat küsimustikku. Tunneb õpitud sõnavara õigekirja. Kasutab lause alguses suurtähte ja lause lõpus õiget kirjavihemärki.	

*Laulasmaa Kooli õppekava
lisa 2 VÕÕRKEELED*

	piltlikustamist vms.	tööjuhistest. Lugemise tempo on väga aeglane, teksti mõistmiseks võib vaja minna korduvat lugemist. Tekstist arusaamiseks oskab kasutada õpiku sõnastikku.	katkestusi ja pause.	
--	----------------------	---	----------------------	--

*Laulasmaa Kooli õppekava
lisa 2 VÕÖRKEELED*

	KUULAMINE	LUGEMINE	RÄÄKIMINE	KIRJUTAMINE	GRAMMATIKA KORREKTSUS
A2.1	Mõistab lihtsaid vestlusi ning lühikeste jutustuste, teadete ja sõnumite sisu, kui need on talle tuttavatel teemadel, seotud igapäevaste tegevustega ning esitatud aeglaselt ja selgelt. Vajab kordamist ja selget hääldust.	Loeb üldkasutatava sõnavaraga lühikesi tavatekste (nt isiklikud kirjad, kuulutused, uudised, juhised, kasutusjuhendid); leiab tekstis sisalduvat infot ja saab aru teksti mõttest. Lugemise tempo on aeglane. Tekstist arusaamiseks oskab kasutada koolisõnastikku.	Oskab lühidalt kirjeldada lähiümbrust, igapäevaseid toiminguid ja inimesi. Kasutab põhisõnavara ja käibefraase, lihtsamaid grammatilisi konstruktsioone ning lausemalle. Suudab alustada ja lõpetada lühi-vestlust, kuid ei suuda seda juhtida. Kõne on takerduv, esineb hääldusvigu.	Koostab õpitud sõnavara piires lähiümbruse ja inimeste kirjeldusi. Kirjutab lihtsaid teateid igapäevaeluga seotud tegevustest (nt postkaart, kutse); koostab lühisõnumeid. Oskab kasutada sidesõnu ja, ning jt. Oskab näidise järgi koostada lühikesi tekste, abivahendina kasutab õpiku- või koolisõnastikku.	Kasutab küll õigesti mõningaid lihtsaid tarindeid, kuid teeb sageli vigu grammatika põhivaras (nt ajab segi ajavormid või eksib aluse ja öeldise ühildumisel); siiski on enamasti selge, mida ta väljendada tahab.
A2.2	Suudab jälgida enda jaoks tuttava valdkonna mõttevahetust ning eristada olulist infot. Saab aru olmesfääris kuuldu üldkeelse suhtluse sisust (nt poes, bussis, hotellis, piletilevis). Vajab sageli kuuldu täpsustamist.	Loeb lihtsaid tavatekste (nt reklaamid, menüüd, ajakavad, ohuhoiatused) tuttavatel teemadel ja saab aru neis sisalduvast infost. Suudab mõnikord aimata sõnade tähendust konteksti toel.	Oskab rääkida oma huvidest ja tegevustest. Tuleb toime olmesfääris suhtlemisega. Oskab väljendada oma suhtumist ja eelistusi. Suudab alustada, jätkata ja lõpetada vestlust tuttavatel teemadel, kuid võib vajada abi. Kasutab õpitud põhisõnavara ja lausemalle valdavalt õigesti; spontaanses kõnes on vigu. Kõne on arusaadav, kuigi esineb hääldusvigu ja sõnade otsimist.	Oskab kirjutada lühikesi kirjeldavat laadi jutukesi oma kogemustest ja ümbritsevast. Koostab lihtsaid isiklike kirju. Oskab kasutada sidesõnu aga, sest, et jt. Rakendab õpitud õigekirjareegleid (nt algustähe ortograafia, kirjavahemärgid).	

	KUULAMINE	LUGEMINE	RÄÄKIMINE	KIRJUTAMINE	GRAMMATIKA KORREKTSUS
B1.1	Saab aru vahetus suhtlussituatsioonis kuuldust, kui vestlus on tuttavalt igapäevaeluga seotud teemal. Mõistab tele- ja raadiosaadete ning filmide sisu, kui teema on tuttav ja pakub huvi ning pilt toetab heliteksti. Saab aru loomuliku tempoga kõnest, kui hääldus on selge ja tuttav.	Loeb ja mõistab mõneleheküljelisi lihtsa sõnastusega faktipõhiseid tekste (nt kirjad, veebiväljaanded, infovoldikud, kasutusjuhendid). Mõistab jutustavat laadi teksti põhiideed ning suudab jälgida sündmuste arengut. Suudab leida vajalikku infot teatmeteostest ja internetist. Oskab kasutada kakskeelseid tõlkesõnastikke.	Oskab lihtsate seostatud lausetega rääkida oma kogemustest ja kavatsustest. Suudab lühidalt põhjendada oma seisukohti. On võimeline ühinema vestlusega ja avaldama arvamust, kui kõneaine on tuttav. Kasutab õpitud väljendeid ja lausemalle õigesti; spontaanses kõnes esineb vigu. Hääldus on selge ja kõne ladus, kuid suhtlust võib häirida ebaõige intonatsioon.	Oskab kirjutada õpitud teemadel lühikesi jutustavat laadi tekste, milles väljendab oma tundeid, mõtteid ja arvamusi (nt isiklik kiri, e-kiri, blogi). Koostab erinevaid tarbetekste (nt teadaanne, kuulutus). Suhtleb on-/ine-vestluses (nt MSN). Oskab kasutada piiratud hulgal teksti sidumise võtteid (sidesõnad, asesõnaline kordus).	Oskab üsna õigesti kasutada tüüpkeelendeid ja moodustumalle. Kasutab tuttavas olukorras grammatiliselt üsna õiget keelt, ehkki on märgata emakeele mõju. Tuleb ette vigu, kuid need ei takista mõistmist.
B1.2	Saab kuuldust aru, taipab nii peamist sõnumit kui ka üksikasju, kui räägitakse üldlevinud teemadel (nt uudistes, spordi-reportaažides, intervjuudes, ettekannetes, loengutes) ning kõne on selge ja üldkeelne.	Loeb ja mõistab mõneleheküljelisi selge arutlus-käiguga tekste erinevatel teemadel (nt noortele mõeldud meediatekstitid, mugandatud ilukirjandustekstitid). Suudab leida vajalikku infot pikemast arutlevast laadi tekstist. Kogub teemakohast infot mitmest tekstist. Kasutab erinevaid lugemisstrateegiaid (nt üld-lugemine, valiklugemine). Tekstides esitatud detailid ja nüansid võivad jääda selgusetuks.	Oskab edasi anda raamatu, filmi, etenduse jms sisu ning kirjeldada oma muljeid. Tuleb enamasti toime vähem tüüpilistes suhtlus-olukordades. Kasutab põhisosavara ja sagedamini esinevaid väljendeid õigesti; keerukamate lausestruktuuride kasutamisel tuleb ette vigu. Väljendab ennast üsna vabalt, vajaduse korral küsib abi. Hääldus on selge, intonatsiooni- ja rõhuvead ei häiri suhtlust.	Oskab koostada eri allikatest pärineva info põhjal kokkuvõtte (nt lühiülevaade sündmustest, isikutest). Oskab kirjeldada tegelikku või kujuteldavat sündmust. Oskab isiklikus kirjas vahendada kogemusi, tundeid ja sündmusi. Oskab kirjutada õpitud teemal oma arvamust väljendava lühikirjandi. Oma mõtete või arvamuste esitamisel võib olla keelelisi ebatäpsusi, mis ei takista kirjutatu mõistmist.	

	KUULAMINE	LUGEMINE	RÄÄKIMINE	KIRJUTAMINE	GRAMMATIKA KORREKTSUS
B2.1	Saab aru nii elavast suulisest kõnest kui ka helisalvestistest konkreetsetel ja abstraktsetel teemadel, kui kuuldu on üldkeelne ja suhtlejaid on rohkem kui kaks. Saab aru loomuliku tempoga kõnest.	Loeb ja mõistab mitmeleheküljelisi tekste (nt artiklid, ülevaated, juhendid, teatme- ja ilukirjandus), mis sisaldavad faktiinfot, arvamusi ja hoiakuid. Loeb ladusalt, lugemissõnavara on ulatuslik, kuid raskusi võib olla idioomide mõistmisega. Oskab kasutada ükskeelset seletavat sõnaraamatut.	Esitab selgeid üksikasjalikke kirjeldusi üldhuvitavatel teemadel. Oskab põhjendada ja kaitsta oma seisukohti. Oskab osaleda arutelus ja kõnevooru üle võtta. Kasutab mitmekesist sõnavara ja väljendeid. Kasutab keerukamaid lausestruktuure, kuid neis võib esineda vigu. Kõne tempo on ka pikemate kõnelõikude puhul üsna ühtlane; sõna- ja vormi-valikuga seotud pause on vähe ning need ei sega suhtlust. Intonatsioon on enamasti loomulik.	Kirjutab seotud tekste konkreetsetel ja üldisematel teemadel (nt seletuskiri, uudis, kommentaar). Põhjendab oma seisukohti ja eesmärke. Oskab kirjutada kirju, mis on seotud õpingute või tööga. Eristab isikliku ja ametliku kirja stiili. Oskab korduste vältimiseks väljendust varieerida (nt sünonüümid). Võib esineda ebatäpsusi lausestuses, eriti kui teema on võõras, kuid need ei sega kirjutatu mõistmist.	Valdab grammatikat küllaltki hästi. Ei tee vääritimõistmist põhjustavaid vigu. Aeg-ajalt ettetulevaid vääratusi, juhuslikke vigu ning lauseehituse lapsusi suudab enamasti ise parandada.
B2.2	Suudab jälgida abstraktset teemakäsitlust (nt vestlus, loeng, ettekanne) ja saab aru keeruka sisuga mõttevahetusest (nt väitlus), milles kõnelejad väljendavad erinevaid seisukohti. Mõistmist võivad takistada tugev taustamüra, keelenaljad, idioomid ja keerukad tarindid.	Suudab lugeda pikki ja keerukaid, sh abstraktseid tekste, leiab neist asjakohase teabe (valik-lugemine) ning oskab selle põhjal teha üldistusi teksti mõtte ja autori arvamuse kohta. Loeb iseseisvalt, kohandades lugemise viisi ja kiirust sõltuvalt tekstist ja lugemise eesmärgist. Raskusi võib olla idioomide ja kultuurisidusate vihjete mõistmisega.	Väljendab ennast selgelt, suudab esineda pikemate monoloogidega. Suhtleb erinevatel teemadel, oskab vestlust juhtida ja anda tagasisidet. On võimeline jälgima oma keelekasutust, vajaduse korral sõnastab öeldu ümber ja suudab parandada enamiku vigadest. Oskab valida sobiva keele-registri. Kõnerütmitis ja -tempo on tunda emakeele mõju.	Oskab kirjutada esseed: arutluskäik on loogiline, tekst sidus ja teemakohane. Oskab refereerida nii kirjalikust kui ka suulisest allikast saadud informatsiooni. Kasutab erinevaid keele-registreid sõltuvalt adressaadist (nt eristades isikliku, poolametliku ja ametliku kirja stiili). Lausesiseseid kirjavihemärke kasutab enamasti reeglipäraselt.	

*Laulasmaa Kooli õppekava
lisa 2 VÕORKEELED*

	KUULAMINE	LUGEMINE	RÄÄKIMINE	KIRJUTAMINE	GRAMMATIKA KORREKTSUS
C1	Mõistab pingutuseta ka abstraktsetel ja tundmatutel teemadel kuuldu (nt film, pikem vestlus, vaidlus). Suudab kriitiliselt hinnata kuuldu sisu ning tõstatatud probleeme. Mõistmist võivad raskendada haruldased idioomid, võõras aktsent, släng või murdekeel.	Loeb pikki keerukaid erineva registri ja esituslaadiga tekste. Loeb kriitiliselt, oskab ära tunda autori hoiakud, suhtumise ja varjatult väljendatud mõtted. Stiilinüanssides, idiomatikast ning teksti keerukatest üksikasjadest arusaamine võib nõuda kõrvalist abi (nt sõnastik, emakeelekõneleja nõuanne).	Väljendab ennast ladusalt ja spontaanselt. Suudab raskusteta ja täpselt avaldada oma mõtteid ning arvamusi erinevatel teemadel. Keelekasutus on paindlik ja loominguline. Suudab saavutada suhtluseesmärke. Sõnavara on rikkalik, võib esineda üksikuid vigu sõnade semantilistes seostes, reksioonistruktuurid es ja sõnajärjes.	Oskab kirjutada põhjalikku ülevaadet mitmest kirjalikust allikast saadud teabe põhjal (nt retsensioon, arvustus). Suudab toimetada kirjalikke tekste. Oskab kirjutada loogiliselt üles ehitatud kirjeldavaid, jutustavaid ja arutlevaid tekste, mis tekitavad huvi ning mida on hea lugeda. Võib esineda juhuslikke õigekirja- ja interpunktsioonivigu.	Kasutab grammatiliselt õiget keelt, vigu tuleb ette harva ning neid on raske märgata.